

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล
ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในท้องที่
สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี

นางสาวอณงลักษณ์ โขมะพัฒน์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2559

**Factors Affecting the Filing and Payment of Income Tax through Internet
from Entrepreneurs in the Prachin Buri Local Revenue Office**

Miss Anongluck Khomapat

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics in Economics

School of Economics

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้
นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในท้องที่
สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี
ชื่อและนามสกุล นางสาวอนงลักษณ์ โขมะพัฒน์
วิชาเอก เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะยามา

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะยามา)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รัฐวิษณุญ์ จิวสวัสดิ์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะศิริ เรืองศรีมัน)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี

ผู้ศึกษา นางสาวอนงลักษณ์ โขมะพัฒน์ **รหัสนักศึกษา** 2556000525 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะยามา **ปีการศึกษา** 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 2) ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต และ 4) เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

การศึกษาใช้ข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างนิติบุคคลในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีจำนวน 321 ราย ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้ไคสแควร์ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว และสมการการถดถอยโลจิสติก

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยด้านผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับบางพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต 2) ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ประเภทนิติบุคคล ระยะเวลาดำเนินกิจการ ช่องทางการชำระภาษี ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล 3) ผู้ประกอบการที่ยื่นแบบฯกับไม่ยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบฯ และด้านสิทธิประโยชน์แตกต่างกัน และ 4) ผู้ประกอบการที่ยื่นแบบฯกับไม่ยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตมีค่าเฉลี่ยของความเห็นต่อปัญหาในการดาวน์โหลดโปรแกรมและการติดตั้งเวอร์ชันใหม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ผู้ประกอบการ ภาษีเงินได้นิติบุคคล การยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

Independent Study title: Factors Affecting the Filing and Payment of Income Tax through Internet from Entrepreneurs in the Prachin Buri Local Revenue Office

Author: Miss Anongluck Khomapat; **ID:** 2556000525; **Degree:** Master of Economics;

Independent Study advisor: Dr. Manoon Toyama, Associate Professor;

Academic year: 2016

Abstract

The purposes of this study were to investigate: 1) Relationship between entrepreneurial factors and behavior on filing and payment of income tax through internet; 2) Factors affecting the filing and payment of income tax through internet; 3) The level of opinion on the factors of the organization and the decision to file and pay the income tax through internet; and 4) Compare the differences in average opinions on the problem and obstacles in filing and payment of income tax through internet between entrepreneurs in Prachin Buri Province.

The study used primary data. The questionnaire was used as a tool to collect from 321 entrepreneurs in Prachin Buri Province, via simple random method. Descriptive data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation. Quantitative analyses were Chi-square, one-way ANOVA and logistic regression.

Research results were found as follows: 1) Entrepreneurial factors are correlated with some behavior on filing and payment of income tax through internet; 2) The organizational factors affecting the filing and payment of income tax through internet at 0.05 significant level, included entity type, duration, tax payment channel, time spent on the Internet and other types of tax filed of income tax through internet; 3) Difference between entrepreneurs who filed and did not file a PND50 on the Internet had an average level of opinion on the factors of the filing process and benefits; and 4) Difference between entrepreneurs who filed and did not file a PND50 on the Internet had an average level of opinion on the problems downloading programs and installing new versions.

Keywords: Entrepreneur, Income Tax, Tax filing through internet

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.มณูญ โต้ะยามา ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และช่วย
ดูแล ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อความสมบูรณ์ตามหลักวิชาการของการศึกษาค้นคว้าด้วย
อิสระมาโดยตลอด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง พร้อมทั้งขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์
รัฐวิษณุ ญิวสวัสดิ์ ที่ได้กรุณาให้ความเห็นจนกระทั่งการศึกษาวิจัยเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณครอบครัวผู้เป็นกำลังใจให้มานะพากเพียรศึกษาจนสำเร็จ ขอขอบพระคุณ
ผู้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานที่เข้าใจอีกทั้งที่เสียสละเวลาและให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล และที่สำคัญยิ่งคือ ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ประกอบการในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่
ปราจีนบุรีทุกท่านที่เสียสละเวลาให้ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน
ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

อนงลักษณ์ โขมะพัฒน์

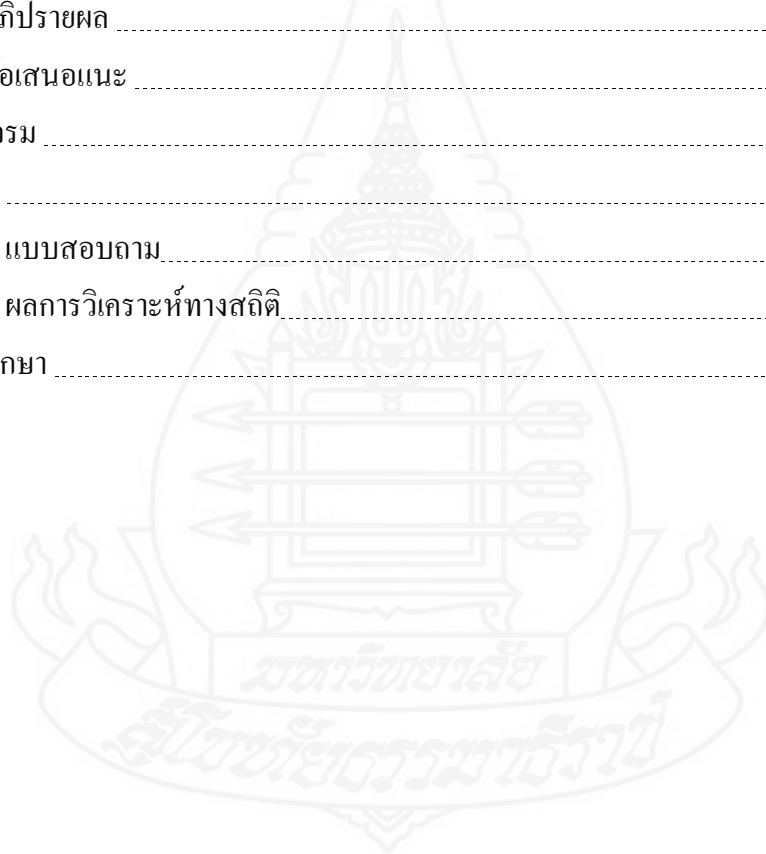
กุมภาพันธ์ 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	7
กรอบแนวคิดการวิจัย	8
สมมติฐานการวิจัย	9
ขอบเขตการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	12
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	47
ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต.....	56
ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบ แสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต.....	65
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
สรุปการวิจัย	68
อภิปรายผล	71
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	80
ก แบบสอบถาม.....	81
ข ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ.....	90
ประวัติผู้ศึกษา	96

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลของปีงบประมาณ 2558	1
ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านอินเทอร์เน็ต	35
ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ	48
ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ	50
ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ	53
ตารางที่ 4.4 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ	53
ตารางที่ 4.5 ปัจจัยด้านหน่วยงานส่งผลกระทบต่อกรยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	54
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	57
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ	59
ตารางที่ 4.8 ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต	63
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ	66
ตารางที่ 4.10 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต	67

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของการให้บริการสาธารณะ 7 ประการ	27
ภาพที่ 2.2 กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม	29

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชาชนในประเทศจะอยู่ดีมีสุขได้นั้น รัฐบาลผู้บริหารจักต้องดำเนินกิจการมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดการดูแลและส่งเสริมการศึกษา การสาธารณสุข การเกษตร อุตสาหกรรม การสื่อสาร พลังงาน และการพาณิชย์อื่นๆ รวมถึงหน้าที่การรักษาความสงบภายในประเทศ ซึ่งการดำเนินกิจการทั้งหลายของรัฐบาลมีค่าใช้จ่าย รัฐบาลจึงจำเป็นต้องหารายได้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายนั้น ซึ่งรายได้ของรัฐบาลได้มาจากหลายทาง เช่น จากการเก็บภาษีอากร การขายสินค้า การให้บริการ การรับบริจาคหรือความช่วยเหลือ ฯลฯ และในบรรดารายได้เหล่านี้ ภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล โดยหน่วยงานจัดเก็บรายได้รัฐบาลมีหลายภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการอื่น และกรมธนารักษ์ ซึ่งในปีงบประมาณ 2558 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลรวมอยู่ที่ 2,618,463 ล้านบาท ส่วนปีงบประมาณ 2557 รัฐบาลมีรายได้รวมทั้งสิ้น 2,502,935 ล้านบาท โดยกรมสรรพากรจัดเก็บได้มากที่สุด (ตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลของปีงบประมาณ 2558 (หน่วย: ล้านบาท)

ที่มาของรายได้	ผลการจัดเก็บ	
	ปีงบประมาณ 2558	เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2557
กรมสรรพากร	1,729,203.00	1,729,980.11
กรมสรรพสามิต	439,093.00	382,731.00
กรมศุลกากร	115,488.00	117,740.00
รัฐวิสาหกิจ	161,254.00	136,691.00
กรมธนารักษ์	5,595.00	5,427.00
ส่วนราชการอื่น	167,830.00	130,527.00
รวมรายได้จัดเก็บ	2,618,463.00	2,502,935.00

กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่สร้างรายได้หลักให้กับรัฐโดยจัดเก็บภาษีอากรจากประชาชน จากรายได้รวมของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2557 ข้างต้น กรมสรรพากรจัดเก็บภาษีได้ 1,729,980.11 ล้านบาท โดยภาษีที่จัดเก็บได้มากที่สุดคือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม รองลงมาคือภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้ปีโตรเลียม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ และรายได้อื่น ๆ ตามลำดับ (ตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลปีงบประมาณ 2554-57 (หน่วย: ล้านบาท)

ประเภทภาษี	ผลการจัดเก็บภาษี			
	2554	2555	2556	2557
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	236,492.98	266,215.39	268,032.90	281,007.51
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	574,598.45	544,562.44	662,554.67	570,126.83
ภาษีการค้า	17.24	5.82	5.82	2.30
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	577,728.66	659,805.74	665,014.18	711,523.42
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	35,715.89	41,063.83	43,345.09	53,126.95
ภาษีเงินได้ปีโตรเลียม	81,444.35	94,096.75	113,291.28	102,164.91
อากรแสตมป์	10,312.66	11,176.49	11,387.58	11,691.84
รายได้อื่น ๆ	261.46	356.57	356.12	336.35
รวมทุกประเภทภาษี	1,516,571.69	1,617,283.03	1,763,987.62	1,729,980.11

ที่มา: รายงานทางวิชาการสำนักงบประมาณของรัฐสภา ฉบับที่ 7/2558 สิงหาคม 2558 หน้า 7

ซึ่งหากแยกผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรทั้งประเทศออกเป็นรายภาคจะพบว่า ในส่วนภูมิภาคนั้น สำนักงานสรรพากรภาค 5 ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี นครนายก สมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง สระแก้ว จันทบุรี และตราด จัดเก็บภาษีได้มากที่สุด รองลงมาจากสำนักงานสรรพากรภาค 1-3 ซึ่งเป็นพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยในปีงบประมาณ 2557 สามารถจัดเก็บได้ถึง 349,139.48 ล้านบาท (ตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 ผลการจัดเก็บภาษีสรรพากรแยกตามรายภาค

(หน่วย: ล้านบาท)

ผลการจัดเก็บรายภาค	2554	2555	2556	2557
ภาค 1	334,507.94	336,116.63	356,247.88	359,832.27
ภาค 2	216,225.25	230,468.40	250,426.87	260,374.29
ภาค 3	208,024.99	205,744.76	227,305.48	219,719.64
ภาค 4	106,109.32	96,205.13	113,650.07	108,592.84
ภาค 5	290,909.85	338,374.21	365,705.00	349,139.48
ภาค 6	39,877.23	44,099.71	47,291.27	46,936.31
ภาค 7	9,621.31	11,186.81	12,001.15	11,456.33
ภาค 8	14,933.33	16,568.52	18,280.81	17,923.31
ภาค 9	14,315.90	16,919.91	18,967.95	19,006.32
ภาค 10	15,654.11	18,553.41	20,037.96	19,392.22
ภาค 11	19,593.83	22,040.85	23,072.99	23,483.14
ภาค 12	15,587.95	16,000.62	16,337.42	15,605.79
กองคลัง	494.82	13.18	42.22	10.58
หน่วยงานอื่น	149,271.53	170,894.14	181,329.26	176,342.69
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม	81,444.35	94,096.75	113,291.28	102,164.91
รวมทั้งประเทศ	1,516,571.69	1,617,283.03	1,763,987.62	1,729,980.11

ที่มา: กรมสรรพากร (2559: ออนไลน์)

สำนักงานสรรพากรภาค 5 ประกอบด้วยสำนักงานสรรพากรพื้นที่จำนวน 13 พื้นที่ซึ่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรีนับเป็นหนึ่งในหน่วยงานได้บังคับบัญชาที่มีอัตราเพิ่มของผลการจัดเก็บภาษีมากที่สุด โดยในปีงบประมาณ 2556 อัตราเพิ่มของผลการจัดเก็บภาษีสูงถึงร้อยละ

40.85 และในปีงบประมาณ 2557 อัตราเพิ่มของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรีเพิ่มขึ้น ในขณะที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่อื่นๆมีอัตราเพิ่มของการจัดเก็บภาษีลดลง (ตารางที่ 1.4)

ตารางที่ 1.4 ผลการจัดเก็บภาษีสำนักงานสรรพากรภาค 5 (หน่วย: ล้านบาท)

หน่วยงาน	2555	2556	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	2557	อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)
สท.ชลบุรี 1	26,831.41	31,747.05	18.32	31,333.08	(1.30)
สท.ชลบุรี 2	108,132.92	108,924.42	0.73	104,745.69	(3.84)
สท.ชลบุรี 3	5,343.93	6,450.63	20.71	7,832.72	21.43
สท. ฉะเชิงเทรา	10,466.89	12,435.25	18.81	12,060.51	(3.01)
สท. นครนายก	553.01	651.76	17.86	641.22	(1.62)
สท. ปราจีนบุรี	4,798.94	6,759.25	40.85	7,020.39	3.86
สท. สระแก้ว	1,093.60	1,186.25	8.47	1,223.30	3.12
สท. ระยอง	90,557.94	93,227.34	2.95	92,151.28	(1.15)
สท. ตรัง	481.58	585.19	21.51	552.77	(5.54)
สท. จันทบุรี	1,121.83	1,297.92	15.70	1,277.24	(1.59)
สท. สมุทรปราการ 1	16,965.07	19,349.35	14.05	18,859.18	(2.53)
สท. สมุทรปราการ 2	32,359.72	38,955.49	20.38	31,970.18	(17.93)
สท. สมุทรปราการ 3	39,667.36	44,135.11	11.26	39,471.91	(10.57)
รวม สท. 5	338,374.21	365,705.00	8.08	349,139.48	(4.53)

ที่มา: กรมสรรพากร (2559: ออนไลน์)

และเมื่อพิจารณาผลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี ในปีงบประมาณ 2553 ถึง ปีงบประมาณ 2556 โดยแยกแต่ละประเภทภาษี พบว่าภาษีเงินได้นิติบุคคลสามารถจัดเก็บได้มากที่สุด (ตารางที่ 1.5)

ตารางที่ 1.5 ผลการจัดเก็บภาษีสำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี (หน่วย: ล้านบาท)

ประเภทภาษี	2553	2554	2555	2556
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	864.54	1,049.88	1,218.27	1,542.28
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	1,759.98	2,074.84	2,002.12	2,772.55
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	1,691.54	1,449.09	1,414.86	2,161.81
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	50.06	86.48	111.31	220.52
อากรแสตมป์	34.93	39.22	50.32	60.32
รายได้อื่น ๆ	1.50	1.95	2.06	2.29
รวมทุกประเภทภาษี	4,402.55	4,701.45	4,798.94	6,759.77

ที่มา: กรมสรรพากร(2559: ออนไลน์)

การจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรยึดหลักการจัดเก็บตามลักษณะภาษีอากรที่ดี โดยมีหลักสำคัญประการหนึ่งคือ ต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีมากที่สุด ทั้งอำนวยความสะดวกด้านพิธีการและกำหนดเวลาที่แน่นอนในการเสียภาษี ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ เพื่อมุ่งสู่นาคตด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย อีกทั้งเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้เสียภาษีและเพื่อสนับสนุนนโยบาย e-government คือการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐ กรมสรรพากรได้เปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีอากร และได้ดำเนินการให้ผู้มีเงินได้ทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาสามารถเลือกยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีทางไปรษณีย์ หรือผ่านธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยกรมสรรพากรได้นำระบบ e-revenue เข้ามาใช้ในการทำงานและดำเนินการอนุญาตให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ตั้งแต่เดือนเมษายน

พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับจากใช้บริการยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ต ได้แก่ (กรมสรรพากร 2559: ออนไลน์)

1. ไม่มีค่าใช้จ่ายในการสมัครและการใช้บริการยื่นแบบฯ และมีช่องทางในการชำระภาษีให้เลือกหลากหลายสำหรับในกรณีที่มีภาระภาษีที่ต้องชำระ

2. ประหยัดเวลา ลดค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีในการเดินทางไปยื่นแบบฯ และชำระภาษีที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา อีกทั้งช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงานจากการลดปริมาณกระดาษอีกด้วย

3. ความสะดวกในด้านเวลาของการยื่นแบบฯ เนื่องจากกรมสรรพากรเปิดให้บริการยื่นแบบฯระหว่างเวลา 06.00 น. ถึง 22.00 น. ของทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ ยกเว้นการยื่นแบบฯ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่เปิดให้บริการตลอด 24 ชั่วโมงของทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ และบริการยื่นแบบฯประเภท และหากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบฯ ตรงกับวันหยุดราชการ จะมีสิทธิยื่นแบบฯ ในวันทำการถัดไปได้ไปอีก 1 วัน

4. ผู้ใช้บริการได้รับสิทธิพิเศษให้ขยายเวลายื่นแบบฯ และชำระภาษี ออกไปอีก 8 วัน นับแต่วันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบฯทุกประเภท

5. เนื่องจากมีโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เมื่อเกิดความผิดพลาดในการกรอกข้อมูลในบางกรณีระบบจะส่งสัญญาณเตือนเพื่อให้แก้ไขได้ในทันที

6. ได้รับคืนเงินภาษีเร็วขึ้น เนื่องจากลดขั้นตอนการบันทึกข้อมูล และการตรวจสอบการบันทึกข้อมูล

7. ผู้เสียภาษีสามารถพิมพ์แบบและใบเสร็จรับเงินได้ด้วยตนเอง

จากประโยชน์การให้บริการครบวงจรที่กล่าวถึงข้างต้นแสดงให้เห็นว่าบริการยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต น่าจะเป็นทางเลือกที่ช่วยให้ผู้ใช้บริการสามารถลดค่าใช้จ่าย และได้รับความสะดวกมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลดีต่อหน่วยงานของกรมสรรพากรอีกด้วย กล่าวคือ การยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้เสียภาษี ช่วยลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ส่งผลให้ปริมาณงานรับชำระภาษีอาจลดน้อยลง ทำให้มีเวลาที่จะไปปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นได้มากขึ้น อันจะส่งผลต่อการบริการจัดเก็บภาษีอากรโดยรวมได้ผลดียิ่งขึ้น

จากสถิติที่ผ่านมา กรมสรรพากรพบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจำนวนมากไม่ใช้บริการยื่นแบบฯและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งต่างจากแนวโน้มการยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในส่วนของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีจำนวนผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้นทุกๆปี (ศิริรัตน์ มุขดารา 2556: 3) ซึ่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี

ผู้ประกอบการที่ยื่นแบบฯและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลปี 2557 ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 จำนวน 1,626 ราย ยื่นแบบฯกระดาษจำนวน 786 ราย และยื่นแบบฯผ่านอินเทอร์เน็ตจำนวน 840 ราย หรือร้อยละ 51.66 เท่านั้น ซึ่งสาเหตุที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจใช้บริการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่มากนักอาจเกิดจากหลายประการไม่ว่าจะเป็น การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรยังไม่ทั่วถึง ผู้ประกอบการยังขาดความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการของผู้ประกอบการ (ฉวีวรรณ ผลาหาญ 2555: 2) ดังนั้นเพื่อนำมาซึ่งแนวทางในการปรับปรุงระบบการให้บริการยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อสร้างปัจจัยให้ผู้เสียภาษีมีความสนใจในการใช้บริการเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเพื่อสนองนโยบายการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่โดยมุ่งให้ประชาชนมีส่วนร่วม การศึกษานี้จึงต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี ทั้งนี้เพื่อนำเสนอเป็นแนวทางต่อการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

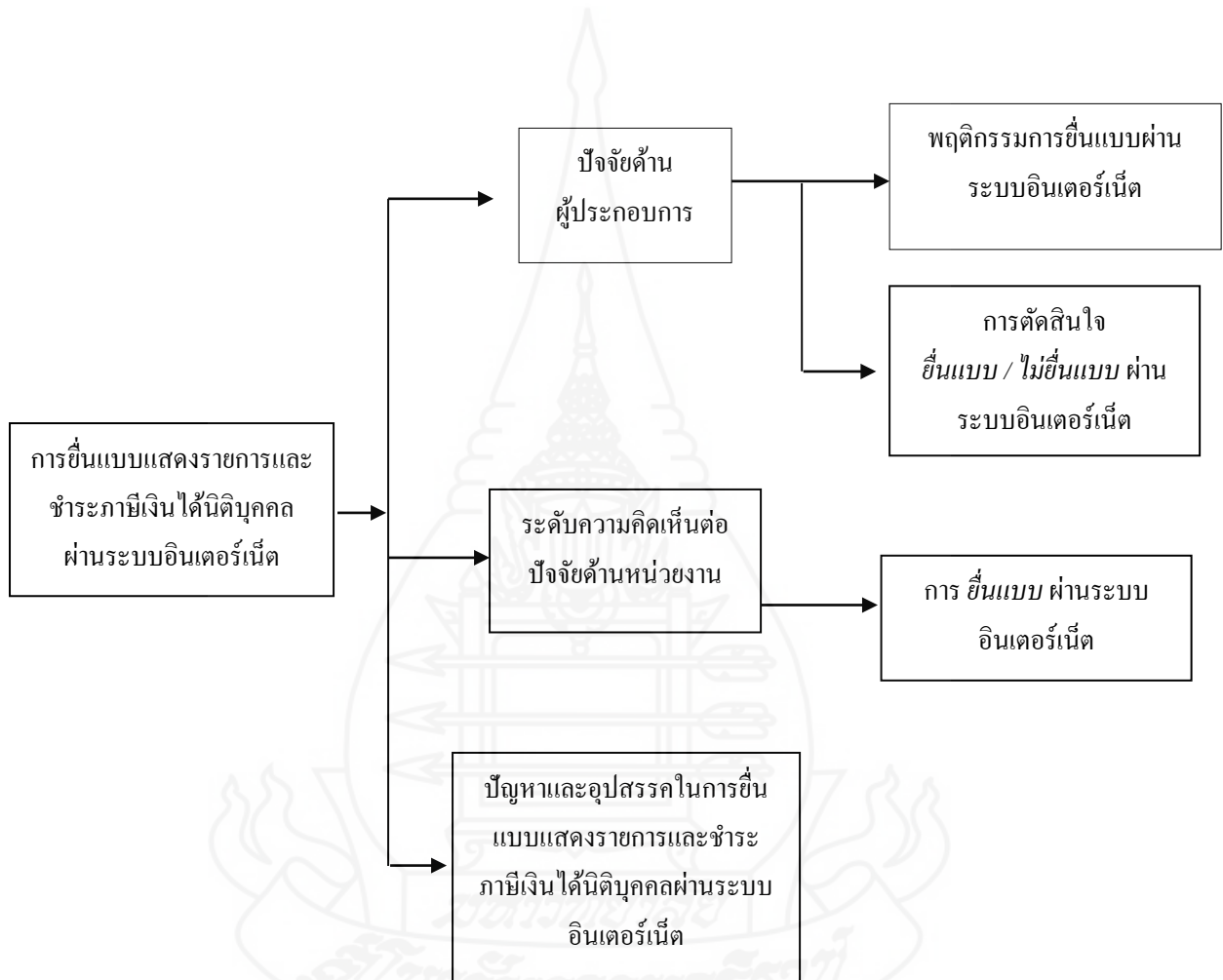
2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

2.4 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย สามารถอธิบายแนวทางการศึกษา ได้ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบไคสแควร์

3.2 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ และพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ผลการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis)

3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ประกอบการประกอบด้วย ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ด้านนวัตกรรม ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด และด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้วยการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA)

3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้วยการทดสอบความแปรปรวน (ANOVA)

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ ประเภทของนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่าน มา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ในจังหวัดปราจีนบุรี

4.2 ปัจจัยด้านผู้ประกอบการ ได้แก่ ประเภทของนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ ภาระภาษี และพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในปีที่ผ่านมา มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ในจังหวัดปราจีนบุรี

4.3 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านหน่วยงานมีความแตกต่างกัน ระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับ ไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

4.4 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคมีความแตกต่างกัน ระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับ ไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านประชากร สำหรับการศึกษาครั้งนี้คือ นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด(มหาชน) และห้างหุ้นส่วนจำกัด ในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีที่ยื่นแบบฯและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลปี 2557 ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 จำนวน 1,626 ราย

5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบฯ รวมถึงศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล หมายถึง ภาษีอากรประเภทหนึ่งที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร ซึ่งจัดเก็บจากเงินได้ของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

6.2 ผู้ประกอบการ หมายถึง นิติบุคคลประกอบด้วย บริษัทจำกัดมหาชน บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพที่จดทะเบียนในจังหวัดปราจีนบุรี

6.3 การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกทางใดทางหนึ่งของผู้ประกอบการ ระหว่างการยื่นหรือไม่ยื่นแบบเพื่อชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

6.4 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หมายถึง บริการรับยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากร โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นผู้ป้อนข้อมูล พร้อมทั้งชำระภาษี(ถ้ามี)ผ่านระบบด้วยตนเอง

6.5 ความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านหน่วยงาน หมายถึง การแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการโดยวัดทัศนคติ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง

เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ด้านนวัตกรรม ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด และด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

6.6 สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี หมายถึง หน่วยจัดเก็บระดับจังหวัดที่มีสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในความควบคุมดูแลรับผิดชอบ 7 แห่ง ได้แก่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเมืองปราจีนบุรี สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขานาดี สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาประจันตคาม สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขากบินทร์บุรี สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาบ้านสร้าง สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาศรีมหาโพธิ์ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาศรีมโหสถ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 การทราบถึงพฤติกรรมการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะแนวทางในการขยายขอบเขตการให้บริการยื่นแบบและชำระภาษีประเภทอื่น ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

7.2 เมื่อทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต สามารถนำไปใช้เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาปรับปรุงระบบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เสียภาษีหันมาใช้บริการยื่นแบบฯ ผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้เสียภาษีและกรมสรรพากรเอง ไม่ว่าจะเป็นการลดต้นทุน ช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประหยัดพลังงานและเวลา อีกทั้งลดขั้นตอนการบันทึกข้อมูล และลดความผิดพลาดในการยื่นแบบฯ

7.3 ความคิดเห็นที่มีต่อหน่วยงาน รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ เป็นการสะท้อนถึงความคิดเห็นของผู้เสียภาษี ผู้ใช้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากรโดยตรง ซึ่งข้อคิดเห็นที่ได้รับสามารถนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ แผนงาน หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงาน การให้บริการให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ใช้บริการ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้าง ความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับแนวคิดทางทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ความหมายของภาษีอากร แนวคิดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีอากร ยุทธศาสตร์และนโยบายของกรมสรรพากร แนวคิดด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล แนวคิดการบริการของภาครัฐโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี การบริหารจัดการเก็บภาษีอากร โดยหลักการบริหารความเสี่ยง แนวคิดการบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของภาษีอากร

นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านต่างให้ความหมายของภาษีอากรไว้แตกต่างกัน แต่คำจำกัดความที่ถูกนำมาอ้างอิงกันโดยทั่วไปคือ คำนิยามของ E.R.A. Seligman ซึ่งให้ความหมายในแนวการบังคับจัดเก็บ(Compulsory) และคำนิยามของ Charles M. Allan ซึ่งให้ความหมายในแนวการเคลื่อนย้ายทรัพยากร(Income flow) ระหว่างเอกชน(Private sector) กับภาครัฐ (Public sector) ดังนี้ (ปรีดา นาคเนาวิทิม 2535: 1)

2.1 ความหมายของภาษีอากรในแนวการบังคับจัดเก็บ

E.R.A. Seligman ได้ให้นิยามของภาษีอากรตามแนวการบังคับจัดเก็บ ว่าภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากรายการเพื่อนำมาใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวมโดยไม่ได้ให้สิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจากนิยามดังกล่าวสามารถจำแนกสาระสำคัญออกได้ 3 ประการคือ ประการแรก สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากรายการนั้นจะต้องมีลักษณะของการบังคับ โดยสิ่งทีรัฐบาลบังคับจัดเก็บนั้น อาจจะเป็นรายได้ สิ่งของ ผลประโยชน์ หรือบริการจากผู้เสียภาษี ในกรณีที่ประชาชนเสียภาษีให้แก่รัฐบาลในรูปของสิ่งของหรือบริการ เราเรียกภาษีในรูปสิ่ง และบริการ (Tax in kind) เช่น การบังคับเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างถนนในราคาต่ำกว่าราคาตลาด ส่วนต่างระหว่างราคา ที่พึงขายได้กับราคาที่ ได้รับคือจำนวนภาษีที่เจ้าของที่ดินเสียให้แก่รัฐบาล การบังคับการกู้ยืม โดยจ่ายดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราที่ควรได้รับ การบังคับการใช้แรงงาน หรือให้ค่าตอบแทนในอัตราที่ต่ำกว่าที่พึงได้รับ เป็นต้น

ประการที่สอง ภาษีที่เก็บได้นั้นต้องนำไปใช้จ่ายเป็นประโยชน์แก่สังคมโดยรวม กล่าวคือ ภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐบาลเพื่อที่จะนำรายได้ที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีไปเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าและบริการสาธารณะ (Public expenditure) เพื่อผลประโยชน์แก่คนทั่วไป เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ สวัสดิการสังคม การสาธารณสุข และการป้องกันประเทศ เป็นต้น

ประการที่สาม ผู้เสียภาษีนั้นจะไม่ได้รับประโยชน์โดยตรง กล่าวคือ ผลประโยชน์จากการใช้จ่ายของรัฐบาลที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีแต่ละคนได้รับมิได้สัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนภาษีที่ผู้เสียภาษีแต่ละคนชำระ ซึ่งโดยทั่วไปจะมีภาษีอากรเพียงไม่กี่ชนิดที่รัฐบาลจัดเก็บตามหลักผลประโยชน์ (Benefit received principle) เพราะการจัดเก็บภาษีตามหลักผลประโยชน์นั้นแม้จะทำได้ให้รัฐบาลได้เพียงพอกับการใช้จ่าย แต่ผลของภาษีอากรไม่อาจบรรลุผลการกระจายความเป็นธรรมได้ การจัดเก็บภาษีส่วนใหญ่จะเก็บตามหลักความสามารถ (Ability to pay principle) เนื่องจากต้องการให้ผลของภาษีอากรบรรลุวัตถุประสงค์การกระจายความเป็นธรรม (Redistribution of income)

2.1 ความหมายของภาษีอากรในแนวการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างเอกชนกับภาครัฐ

Charles M. Allan ให้คำนิยามของภาษีอากรในแนวการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างภาคเอกชนกับรัฐบาลไว้ว่า ภาษีอากร คือ เงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐ ยกเว้นการกู้ยืม และรายจ่ายโดยตรงสำหรับค่าสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้นเพื่อสาธารณะ ซึ่งจ่ายเต็มตามต้นทุนการผลิตของสินค้าและบริการนั้น จากนิยามดังกล่าวสามารถจำแนกสาระสำคัญออกได้ 2 ประการ คือ

ประการแรก ภาษีอากรเป็นเงินได้หรือทรัพยากรเพื่อเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐในทิศทางเดียว (Unilateral flow) กล่าวคือ เงินได้หรือทรัพยากรที่เอกชนถือครองอยู่ในขณะใดขณะหนึ่งจะแสดงถึงอำนาจซื้อของเอกชนในขณะนั้น เมื่อภาครัฐเก็บภาษี เพื่อนำรายได้ไปใช้จ่ายในกิจการของรัฐบาลจะทำให้ทรัพยากรที่จะเหลือไว้ใช้จ่ายในภาคเอกชนลดลง ส่งผลกระทบต่อการบริโภค การออม และการลงทุนของภาคเอกชน ในที่สุดจะเกิดผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากร และการกระจายรายได้

ประการที่สอง ความหมายของภาษีอากรตามแนวทางนี้ได้ยกเว้นการกู้ยืมของรัฐบาลและการขายสินค้าและบริการในราคาทุน ซึ่งภาษีอากรตามแนวคิดนี้ถือว่าเงินได้ หรือ ทรัพยากรจะต้องเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐในทิศทางเดียวจึงจะถือว่าเป็นภาษีอากร ส่วนการยืมของรัฐบาลและการขายสินค้าในราคาทุนไม่เป็นภาษีอากร ทั้งนี้เพราะว่า การกู้ยืมนั้นรัฐต้องจ่ายเงินให้เอกชนในภายหลังจึงไม่เป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐ

อย่างแท้จริง กล่าวคือ ในตอนแรกเมื่อรัฐบาลออกพันธบัตรกู้ยืมเงินจากเอกชนเงินจะเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนสู่รัฐบาลโดยเอกชนถือพันธบัตรไว้ และเมื่อพันธบัตรครบกำหนดได้ถอนคืนรัฐบาลต้องจ่ายเงินคืนเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยให้กับเอกชน ดังนั้นการกู้ยืมเงินจึงเป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรต่างตอบแทน (Bilateral flow) ส่วนการขายสินค้าและบริการในราคาทุนนั้นก็เป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรต่างตอบแทนเช่นกัน เนื่องจากการขายสินค้าและบริการในราคาทุนโดยรัฐบาลมีผลทำให้สินค้าและบริการเคลื่อนย้ายจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน ขณะเดียวกันภาคเอกชนต้องจ่ายเงินค่าสินค้าและบริการนั้น เงินทุนจะเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่รัฐบาลเท่ากับมูลค่าของสินค้า อย่างไรก็ตามในกรณีที่รัฐขายสินค้าและบริการให้เอกชนในราคาที่แตกต่างไปจากต้นทุนการผลิตจะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายทรัพยากรระหว่างภาคเอกชนและรัฐบาลได้ 2 ลักษณะคือ ถ้ารัฐขายสินค้าในราคาสูงกว่าต้นทุนการผลิต ทรัพยากรจะเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐมากกว่าทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาครัฐมาสู่เอกชน ผลการเคลื่อนย้ายไปสู่ภาครัฐสุทธิเป็นบวก (Positive flow) นั่นคือรัฐได้กำไรจากการขายสินค้าและบริการ ผลกำไรจึงถือเป็นภาษีอากร แต่ถ้าวรัฐขายสินค้าและบริการในราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิตเพื่อให้ความช่วยเหลือหรืออุดหนุนแก่ผู้ใช้สินค้า และบริการส่งผลให้รัฐขาดทุน ในกรณีนี้ทรัพยากรจะเคลื่อนย้ายจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชนมากกว่าทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนมาสู่รัฐ เกิดผลการเคลื่อนย้ายสุทธิเป็นลบ (Negative flow)

2. แนวคิดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีอากร

เนื่องจากการจัดเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี และมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมด้วย การจัดเก็บภาษีอากรจึงไม่ควรมุ่งแต่เพียงหารายได้ให้สมดุลกับรายจ่ายเท่านั้น รัฐบาลจึงต้องพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีอากรให้รอบคอบและเหมาะสม ซึ่งแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะภาษีอากรที่ดีที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายที่จะกล่าวถึงนี้ ได้แก่ ลักษณะของภาษีอากรที่ดีตามแนวความคิดของ Adam Smith และ แนวความคิดของ Seligman (ปรีดา นาคเนาทิม 2535: 28)

2.1 ลักษณะของภาษีอากรที่ดีตามแนวความคิดของ Adam Smith

อดัม สมิท (Adam Smith) กล่าวในหนังสือ The Wealth of Nations ถึงภาษีอากรที่ดีว่าจะต้องมีลักษณะสำคัญ 4 ประการคือ มีความเป็นธรรม มีความแน่นอน มีความสะดวก และประหยัด

2.1.1 หลักความเป็นธรรม (Equity)

การเสียภาษีตามหลักความเป็นธรรม อดัม สมิทเห็นว่า ผู้ที่มีความสามารถในการหารายได้เท่ากันก็ควรเสียภาษีให้แก่รัฐเท่าเทียมกัน ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าความเป็นธรรมในแนวนอนซึ่งไม่ควรให้อภิสิทธิ์การยกเว้นภาษี หรือลดภาษีให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นกรณีพิเศษ ความเป็นธรรมในที่นี้หมายถึงความเท่าเทียมกันในการเสียสละเงินให้แก่รัฐบาลตามส่วนแห่งความสามารถในการเสียภาษีอีกด้วย แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเงินเท่าๆกันแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะว่าแต่ละคนมีความสามารถในด้านกำลังกาย กำลังสติปัญญา และกำลังทรัพย์ไม่เท่ากัน ดังนั้นผู้ใดมีความสามารถในการเสียภาษีมาก ก็ควรเสียภาษีแก่รัฐมากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการเสียภาษีน้อย ซึ่งเป็นไปตามหลักความเป็นธรรมในแนวดิ่ง

2.1.2 หลักความแน่นอน (Certainty)

ภาษีทุกประเภทที่จัดเก็บควรมีหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บที่แน่นอน ความแน่นอนในกรณีนี้มุ่งเน้นที่เรื่องต่างๆดังต่อไปนี้

(1) เวลาชำระภาษี จะต้องกำหนดระยะเวลาในการชำระภาษีแต่ละชนิดไว้ให้เป็นการแน่นอน เพื่อให้ผู้เสียภาษีจะได้ทราบล่วงหน้า และเตรียมตัวจัดหาเงินสำหรับเสียภาษี และจัดสรรเวลาสำหรับการยื่นแบบฯและชำระภาษีตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(2) อัตราภาษี ภาษีทุกชนิดจะต้องมีการกำหนดอัตราภาษีที่จัดเก็บไว้ให้แน่นอน มิใช่ปล่อยให้เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บกำหนดได้เองตามความพอใจ ซึ่งความแน่นอนนี้ยังหมายความรวมถึงความไม่ลำเอียงในการจัดเก็บด้วย นอกจากนี้การกำหนดอัตราภาษีที่แน่นอนยังเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีสามารถคำนวณภาษีไว้ล่วงหน้าได้อีกด้วย

(3) วิธีการชำระภาษี จะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าให้เป็นการแน่นอน เพื่อให้ผู้เสียภาษีทุกคนจะได้ทราบและเตรียมตัวได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้เสียภาษีและเจ้าหน้าที่จัดเก็บได้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) สถานที่เสียภาษี จะต้องกำหนดให้แน่นอนว่าภาษีแต่ละประเภทสามารถชำระได้ที่ใดบ้าง โดยการกำหนดสถานที่สำหรับชำระภาษีต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทางด้วย เพื่อให้ผู้เสียภาษีจะได้ไม่เสียเวลาในการเดินทางมากเกินไป

2.1.3 หลักความสะดวก(Convenience)

ตามความเห็นของอดัม สมิท ภาษีอากรทุกประเภทควรเรียกเก็บตามวิธีที่สะดวกที่สุดแก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ซึ่งการเลือกระยะเวลาและวิธีการเก็บที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีส่งผลให้สามารถเก็บเงินภาษีได้มาก แล้วยังประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีนั้นๆอีกด้วย หลักความสะดวกนี้มีความมุ่งหมายว่า เมื่อประชาชนมีภาระหน้าที่ต้องเสียภาษีให้แก่รัฐ รัฐจึงควรที่จะเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีในการติดต่อเพื่อชำระภาษี เช่น การกำหนดระยะเวลาชำระภาษีให้เหมาะกับฤดูกาล อาทิ ภาษีบำรุงท้องที่ควรเก็บหลังฤดูเก็บเกี่ยวเพราะเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด เนื่องจากประชาชนที่เป็นเกษตรกรว่างจากการเก็บเกี่ยวและมีเงินได้จากการขายผลผลิตจึงมีความสามารถในการชำระภาษีมากกว่าเวลาอื่น

ส่วนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บก็ควรกำหนดไว้ให้ง่ายต่อการนำส่งภาษี ส่วนสถานที่ที่ควรกำหนดให้สะดวกแก่การเดินทางมาชำระภาษี นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ แนะนำช่วยเหลือเกี่ยวกับการปฏิบัติในการกรอกแบบฟอร์ม และการนำเงินไปเสียภาษีด้วย ซึ่งหลักความสะดวกนี้หากวางไว้ได้อย่างเหมาะสมแล้วย่อมส่งผลต่อความจงใจของประชาชนในการให้ความร่วมมือในการเสียภาษีอากร ทำให้รัฐสามารถเก็บภาษีอากรได้ครบถ้วนยิ่งขึ้น

2.1.4 หลักประหยัด(Economy)

อดัม สมิท ให้ความเห็นว่า ในการบริหารงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรควรให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดทั้งค่าใช้จ่ายของผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษี ในขณะที่เดียวกันต้องให้เกิดประโยชน์มากที่สุดด้วย โดยค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการในการจัดเก็บต้องต่ำกว่าจำนวนเงินภาษีที่จัดเก็บได้ และการจัดเก็บต้องให้มีผลกระทบต่อการทำงานของภาคเอกชนน้อยที่สุดด้วย

2.2 ลักษณะของภาษีอากรที่ดีตามแนวความคิดของ Seligman

สำหรับ Seligman ลักษณะของภาษีอากรที่ดีแยกพิจารณาออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการคลัง ด้านการปฏิบัติจัดเก็บ ด้านเศรษฐกิจ และด้านศีลธรรม

2.2.1 ด้านการคลัง

การพิจารณาลักษณะของภาษีในด้านการคลังจะต้องพิจารณาว่า ภาษีอากรแต่ละประเภทจะทำให้รายได้เข้ารัฐมากน้อยเพียงใด ซึ่งต้องพิจารณาจากลักษณะของภาษี 2 ประการที่สำคัญคือ

1) ลักษณะอำนวยความสะดวก หมายความว่า ภาษีที่จัดเก็บจะต้องทำรายได้ให้แก่รัฐเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ หากเป็นภาษีอากรที่ดีเมื่อดำเนินการจัดเก็บแล้วจะต้องสามารถทำรายได้ให้รัฐตามความต้องการ แต่ในขณะที่เดียวกันการเก็บภาษีดังกล่าวต้องไม่ส่งผลกระทบต่อภาคกำลังใจในการทำงานด้วย

2) ลักษณะยืดหยุ่น ภาษีอากรทุกประเภทควรมีความยืดหยุ่นพอสมควร คือสามารถเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจได้ง่าย ซึ่งความยืดหยุ่นของภาษีอากรสามารถทราบได้จากการเปรียบเทียบจำนวนเงินภาษีที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นกับอัตราภาษีส่วนที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลง

3) ลักษณะทรงตัว ในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจกำลังเจริญรุ่งเรือง ภาษีอากรที่จัดเก็บต้องสามารถทำรายได้ให้แก่รัฐเป็นจำนวนมาก และเมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ เงินภาษีที่เคยจัดเก็บได้ก็ไม่ควรจะลดน้อยลงตามไปด้วย เนื่องจากในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รายได้ของประชาชนมิได้ลดลงเหมือนกันทุกอาชีพ ยังมีประชาชนบางกลุ่มที่รายได้ยังทรงตัวอยู่หรืออาจเพิ่มสูงขึ้น เช่นกลุ่มคนที่มีรายได้ประจำ เมื่อเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า ในยามที่เศรษฐกิจตกต่ำความสามารถในการเสียภาษีของประชาชนยังพอมืออยู่บ้าง ซึ่งพอที่รัฐจะหาทางแก้ไขได้ด้วยการเพิ่มอัตราภาษีอากรบางประเภทเพื่อตั้งเงินเข้าคลังได้

4) ลักษณะไพศาล ในระบบเศรษฐกิจหรือในแต่ละประเทศ ควรจัดเก็บภาษีอากรหลายประเภท เพื่อที่รัฐบาลจะได้มีรายได้จากหลายแหล่ง คุณสมบัติของการจัดเก็บภาษีอากรจากหลายแหล่งนี้จะเห็นได้ชัดเมื่อประเทศชาติอยู่ในภาวะฉุกเฉินและจำเป็นต้องใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก การจัดเก็บภาษีจากหลายประเภทจะช่วยลดอัตราการเสียภาษีให้น้อยลง กล่าวคือเมื่อผู้เสียภาษีหลีกเลี่ยงภาษีประเภทหนึ่งไปได้ ก็จะต้องมีภาระภาษีอีกประเภทหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แสดงให้เห็นว่าผู้เสียภาษีไม่สามารถหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่ายๆ แต่ถ้าหากประเทศใดใช้ระบบภาษีอากรเดียว หรือจัดเก็บภาษีอยู่เพียงประเภทเดียว ถ้าผู้เสียภาษีสามารถหลีกเลี่ยงภาษีอากรประเภทนั้นได้แล้ว ก็จะสามารถหลุดพ้นจากการเสียภาษีไปได้เลย

2.2.2 ด้านการปฏิบัติจัดเก็บ

วัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดในการจัดเก็บภาษี ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บภาษีได้มากอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือรั่วไหลน้อยที่สุด แล้วยังหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บจะต้องประหยัดที่สุดอีกด้วย ซึ่งการจัดเก็บภาษีอย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพนี้ในความเห็นของ Seligman ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีเกิดจากภาษีอากรนั้นจะต้องมีลักษณะง่ายๆ (Simplicity) แน่นนอน สะดวก และประหยัด เช่นเดียวกับความเห็นของอดัม สมิท

ลักษณะง่ายๆตามความเห็นของ Seligman นั้นคือ ควรจะเริ่มตั้งแต่ตัวบทกฎหมายที่ง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจ การออกแบบฟอร์มสำหรับผู้เสียภาษีนำไปกรอกแสดงรายการเพื่อชำระภาษีต้องเป็นแบบฟอร์มที่เข้าใจง่าย และต้องมีวิธีการจัดเก็บและชำระภาษีที่กำหนดให้ง่ายต่อการปฏิบัติเช่นเดียวกัน เนื่องจากจะอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีมีความรู้สึก

ที่จะให้ความร่วมมือในการเสียภาษีมากขึ้น หรือมีความคิดที่จะหลีกเลี่ยงภาษีน้อยลง อีกทั้งสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บอีกด้วย ซึ่งจากจุดนี้เองที่จะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีอากรสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ภาษีอากรที่มีลักษณะต่างๆ จึงมีความสำคัญมาก

2.2.3 ด้านเศรษฐกิจ

ภาษีอากรที่ดีไม่ควรมุ่งแต่เพียงหารายได้ให้รัฐแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจหรืออุตสาหกรรมของประชาชน โดยทั่วไปอีกด้วย ซึ่งภาษีอากรประเภทใดหากจัดเก็บแล้วมีผลกระทบต่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมน้อยเพียงใด ก็จะก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้มากเพียงนั้น นอกจากนี้ภาษีอากรที่ดีเมื่อจัดเก็บแล้วจะต้องไม่ส่งผลต่อกำลังใจในการประกอบอาชีพของประชาชน หรือส่งผลต่อธุรกิจต่างๆ หมดความต้องการที่จะลงทุนเพราะเกรงว่าผลกำไรที่ได้รับภายหลังจากหักภาษีจะไม่คุ้มกับความเสี่ยงในการลงทุน หรือภาษีที่ดีต้องไม่เป็นเหตุของการหลีกเลี่ยงภาษีของประชาชนมากขึ้นอีกด้วย

2.2.4 ด้านศีลธรรม

เนื่องจากภาษีอากรมีลักษณะของการบังคับอยู่ในตัว ผู้เสียภาษีมักได้สมัครใจ เพราะเป็นหน้าที่ต้องเสียภาษีตามกฎหมายที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นผู้มีภาระเสียภาษีมักจะรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระอย่างหนึ่งที่ต้องแบกรับไว้ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้การจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทจึงควรจักต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าชอบด้วยความเป็นธรรมหรือไม่เพียงใด โดยภาษีอากรที่เป็นธรรมไม่ควรให้ภาระภาษีตกที่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ หากแต่ควรกระจายภาระภาษีไปสู่บุคคลในฐานะเดียวกันอย่างทั่วถึง ขณะเดียวกันผลของภาษีควรจะทำเทียมกันด้วย

3. ยุทธศาสตร์และนโยบายของกรมสรรพากร

ยุทธศาสตร์ของกรมสรรพากรมีดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่หนึ่ง การรักษาเสถียรภาพทางรายได้ภาษีอย่างยั่งยืน
2. ยุทธศาสตร์ที่สอง พัฒนาระบบการบริหารและการบริการเพื่อเสริมสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและสังคม
3. ยุทธศาสตร์ที่สาม เสริมสร้างธรรมาภิบาลและสภาพแวดล้อมการทำงานในองค์กร

3.1 นโยบายเว็บไซต์ของกรมสรรพากร (Website Policy of The Revenue Department)

กรมสรรพากรได้กล่าวถึง นโยบายเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ไว้ดังรายละเอียดต่อไปนี (กรมสรรพากร, 2560 สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/56995.0.html>)

3.1.1 วัตถุประสงค์

เว็บไซต์กรมสรรพากรได้จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการในการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไปและบุคลากรในสังกัดกรมสรรพากรในการให้บริการเว็บไซต์ของผู้ใช้บริการจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดดังต่อไปนี้ ผู้ใช้บริการจึงควรศึกษาเงื่อนไข และข้อกำหนดการใช้งานเว็บไซต์ และ/หรือเงื่อนไขและข้อตกลงอื่นใดที่กรมสรรพากรได้แจ้งให้ทราบบนเว็บไซต์โดยละเอียดก่อนการเข้าใช้บริการ ทั้งนี้ในการให้บริการให้ถือว่าผู้บริการได้ตกลงที่จะปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดการให้บริการที่กำหนดไว้นี้ หากผู้บริการไม่ประสงค์ที่จะผูกพันตามข้อกำหนดและเงื่อนไขการให้บริการ ขอความกรุณาท่านยุติการเข้าชมและใช้งานเว็บไซต์นี้ในทันที

3.1.2 เงื่อนไขและข้อกำหนดการใช้งานเว็บไซต์

1) ผู้ใช้บริการอาจได้รับ เข้าถึง สร้าง ส่งหรือแสดงข้อมูล เช่น ไฟล์ข้อมูล ข้อความลายลักษณ์อักษร ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ คนตรี ไฟล์เสียง หรือเสียงอื่น ๆ ภาพถ่าย วิดีโอ หรือรูปภาพอื่น ๆ โดยเป็นส่วนหนึ่งของบริการหรือโดยผ่านการให้บริการ ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “เนื้อหา”

2) เนื้อหาที่นำเสนอต่อผู้บริการ อาจได้รับการคุ้มครองโดยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของเจ้าของเนื้อหานั้น ผู้บริการไม่มีสิทธิเปลี่ยนแปลงแก้ไข จำหน่าย จ่ายโอนหรือสร้างผลงานต่อเนื่องโดยอาศัยเนื้อหาดังกล่าวไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่ผู้บริการจะได้รับอนุญาตโดยชัดแจ้งจากเจ้าของเนื้อหานั้น

3) ผู้บริการอาจพบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือหยาบคาย อันก่อให้เกิดความไม่พอใจภายใต้ความเสี่ยงของตนเอง

4) กรมสรรพากรทรงไว้ซึ่งสิทธิในการคัดกรอง ตรวจสอบ ทำเครื่องหมายเปลี่ยนแปลง แก้ไข ปฏิเสธหรือลบเนื้อหาใด ๆ ที่ไม่เหมาะสมออกจากบริการ ซึ่งกรมสรรพากรอาจจัดเตรียมเครื่องมือในการคัดกรองเนื้อหาอย่างชัดเจน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวข้อง

5) กรมสรรพากรอาจหยุดให้บริการเป็นการชั่วคราวหรือถาวร หรือยกเลิกการให้บริการแก่ผู้บริการรายใดเป็นการเฉพาะ หากการให้บริการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อผู้บริการอื่น ๆ หรือขัดแย้งต่อกฎหมายโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้บริการทราบล่วงหน้า

6) การหยุดหรือการยกเลิกบริการตามข้อ 2.5 ผู้ใช้บริการจะไม่สามารถเข้าใช้บริการและเข้าถึงรายละเอียดบัญชีของผู้ใช้บริการ ไฟล์เอกสารใด ๆ หรือเนื้อหาอื่น ๆ ที่อยู่ในบัญชีของผู้ใช้บริการได้

7) ในกรณีที่กรมสรรพากรหยุดให้บริการเป็นการถาวร หรือยกเลิกบริการแก่ผู้ให้บริการ กรมสรรพากรมีสิทธิในการลบข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในบัญชีของผู้ใช้บริการได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบล่วงหน้า

3.1.3 สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ใช้บริการ

1) ผู้ใช้บริการจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น ข้อมูลระบุตัวตน หรือรายละเอียดการติดต่อ ที่ถูกต้อง เป็นจริง และเป็นปัจจุบันเสมอ แก่กรมสรรพากร อันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการลงทะเบียนใช้บริการหรือการให้บริการที่ต่อเนื่อง

2) ผู้ใช้บริการจะใช้บริการเว็บไซต์นี้ เพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาตตามข้อกำหนดของกรมสรรพากรและไม่ขัดต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หลักปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

3) ผู้ใช้บริการจะไม่เข้าใช้หรือพยายามเข้าใช้บริการหนึ่งบริการใดโดยวิธีอื่น รวมถึงการใช้วิธีการอัตโนมัติ (การใช้สคริปต์) นอกจากช่องทางที่กรมสรรพากรจัดเตรียมไว้ให้เว้นแต่ผู้ให้บริการจะได้รับอนุญาตจากกรมสรรพากรโดยชัดแจ้งให้ทำเช่นนั้นได้

4) ผู้ใช้บริการจะไม่ทำหรือมีส่วนร่วมในการขัดขวางหรือรบกวนบริการของกรมสรรพากร รวมทั้งเครื่องแม่ข่ายและเครือข่ายที่เชื่อมต่อกับบริการ

5) ผู้ใช้บริการจะไม่ทำสำเนา คัดลอก ทำซ้ำ ขยาย แลกเปลี่ยน หรือขายต่อบริการเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ เว้นแต่ผู้ให้บริการจะได้รับอนุญาตจากกรมสรรพากรโดยชัดแจ้งให้ทำเช่นนั้นได้

6) ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ในการรักษาความลับของรหัสผ่านที่เชื่อมโยงกับบัญชีใด ๆ ที่ใช้ในการเข้าถึงบริการ

7) ผู้ใช้บริการจะเป็นผู้รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวต่อบุคคลใด ๆ รวมถึงกรมสรรพากรในความเสียหายอันเกิดจากการละเมิดข้อกำหนด

3.1.4 การเชื่อมโยงกับเว็บไซต์อื่น ๆ

1) การเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นเป็นเพียงการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้บริการเท่านั้น กรมสรรพากรไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอำนาจควบคุม รับรอง ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ตลอดจนความรับผิดชอบในเนื้อหาข้อมูลของเว็บไซต์นั้น ๆ และกรมสรรพากรไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาใด ๆ ที่แสดงบนเว็บไซต์อื่นที่เชื่อมโยงมายังเว็บไซต์ของ

กรมสรรพากรหรือต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ดังกล่าวและการเชื่อมโยงมายังเว็บไซต์กรมสรรพากร

2) กรณีต้องการเชื่อมโยงมายังเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ผู้ใช้บริการสามารถเชื่อมโยงมายังหน้าแรกของเว็บไซต์ของกรมสรรพากรได้ โดยแจ้งความประสงค์เป็นหนังสือ แต่หากต้องการเชื่อมโยงมายังหน้าภายในของเว็บไซต์นี้ จะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากกรมสรรพากรแล้วเท่านั้น และในการให้ความยินยอมดังกล่าว กรมสรรพากรขอสงวนสิทธิที่จะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้ในการที่เว็บไซต์อื่นที่เชื่อมโยงมายังเว็บไซต์ของกรมสรรพากรจะไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาใด ๆ ที่แสดงบนเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงมายังเว็บไซต์ของกรมสรรพากรหรือต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้เว็บไซต์เหล่านั้น

3.1.5 การปฏิเสธความรับผิดชอบ

กรมสรรพากรจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ รวมถึงความเสียหายสูญเสียและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมที่เป็นผลหรือสืบเนื่องจากการที่ผู้ใช้เข้าใช้เว็บไซต์นี้หรือเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงกับเว็บไซต์นี้ หรือต่อความเสียหาย สูญเสียหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากความล้มเหลวในการใช้งาน ความผิดพลาด การละเว้น การหยุดชะงัก ข้อบกพร่อง ความไม่สมบูรณ์ คอมพิวเตอร์ไวรัส ถึงแม้ว่ากรมสรรพากรจะได้รับแจ้งว่าอาจจะเกิดความเสียหายสูญเสียหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวขึ้น นอกจากนี้กรมสรรพากรไม่รับผิดชอบต่อผู้ใช้เว็บไซต์หรือบุคคลจากการเรียกร้องใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากบนเว็บไซต์ หรือเนื้อหาใด ๆ ซึ่งรวมถึงการตัดสินใจหรือการกระทำใด ๆ ที่เกิดจากความเชื่อถือในเนื้อหาดังกล่าวของผู้ใช้เว็บไซต์ หรือในความเสียหายใด ๆ ไม่ว่าจะความเสียหายทางตรงหรือทางอ้อม รวมถึงความเสียหายอื่นใดที่อาจเกิดขึ้นได้ ผู้ใช้บริการยอมรับและตระหนักดีว่ากรมสรรพากรจะไม่ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำใดของผู้ใช้บริการทั้งสิ้น

3.1.6 กรรมสิทธิ์และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

1) กรมสรรพากรหรือผู้ให้อนุญาตแก่กรมสรรพากรเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมาย แต่เพียงผู้เดียวในกรรมสิทธิ์ ผลประโยชน์ทั้งหมด รวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใดๆ ที่มีอยู่ในบริการซึ่งกรมสรรพากร หรือผู้ให้อนุญาตแก่กรมสรรพากรเป็นผู้จัดทำขึ้น ไม่ว่าสิทธิเหล่านั้น จะได้รับการจดทะเบียนไว้หรือไม่ก็ตาม

2) ผู้ใช้บริการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่กรมสรรพากรกำหนดให้เป็นความลับ โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าจากกรมสรรพากร

3) ผู้ใช้บริการจะต้องไม่ใช่ชื่อทางการค้า เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายการบริการ ตราสัญลักษณ์ ชื่อโดเมนของกรมสรรพากร โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรมสรรพากร

3.1.7 กฎหมายที่ใช้บังคับ

1) การตีความและการบังคับตามเงื่อนไขการให้บริการฉบับนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายไทย

3.2 กรอบแผนดำเนินงาน 5 ปีของกรมสรรพากร (พ.ศ. 2559 – 2563)

สำหรับกรอบแผนดำเนินงานกรมสรรพากรในด้านการเสริมสร้างการปฏิบัติทางภาษีให้ถูกต้อง (Tax compliance) มีรายละเอียด ดังนี้

1) การตรวจสอบภาษีอากรและกำกับดูแลผู้เสียภาษีตามระดับความเสี่ยง

จัดระดับผู้ประกอบการตามเกณฑ์ความเสี่ยง และใช้วิธีการในการกำกับดูแลผู้ประกอบการแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน โดยสำหรับผู้ประกอบการกลุ่มดีเมื่อปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบที่กำหนด กระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติทางภาษีจะมีความง่าย สะดวก รวดเร็วมากยิ่งขึ้น เช่น ได้รับยกเว้นการตรวจ ได้รับการคืนภาษีที่รวดเร็ว ได้รับสัญลักษณ์มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีที่ดี หรือสิทธิประโยชน์อื่น เป็นต้น สำหรับผู้ประกอบการกลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มที่มีเจตนาในการหลีกเลี่ยงภาษีจะเน้นการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดภายใต้ข้อมูล ข้อเท็จจริงของการประกอบการ หรือการตรวจสอบภาษีอากร ควบคู่ไปกับการสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีอากร และส่งเสริมการใช้โปรแกรมทางบัญชีภาษีอากรมาตรฐาน เพื่อให้การปฏิบัติทางภาษีเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน

2) การบริหารจัดการเก็บภาษีผ่านการกำหนดมาตรฐานสำนักงานบัญชี

เนื่องจากสำนักงานบัญชีถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการบริหารจัดการเก็บภาษีให้แก่กรมสรรพากร การสร้างหลักเกณฑ์สำนักงานบัญชีที่มีคุณภาพและพัฒนายกระดับมาตรฐานสำนักงานบัญชี รวมทั้งการส่งเสริมการเป็นสำนักงานบัญชีตัวแทน (Tax Agent) จึงมีความสำคัญสำหรับกรมสรรพากร เพื่อให้การจัดทำบัญชี และการเสียภาษีของผู้ประกอบการมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และกฎหมายภาษีอากร เนื่องจากผู้ประกอบการเป็นจำนวนมากใช้บริการของสำนักงานบัญชี โดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจ SMEs รวมทั้งมีการดำเนินการกับสำนักงานบัญชีที่ไม่ได้มาตรฐาน

3) การบริหารงานและบริหารความเสี่ยงตามกระบวนการ

การพิจารณาความเสี่ยงในกระบวนการต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ เพื่อลด ป้องกัน ควบคุม และจัดการความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงาน เช่น การบริหารจัดการเก็บภาษีอากร การบริหารหนี้ภาษีอากรค้าง การแก้ไขกฎหมายเพื่อปิดช่องโหว่ หรือการแก้ไขกฎหมายด้านการนำส่งข้อมูลธุรกรรมของผู้ประกอบการ กฎหมายด้านการเชื่อมโยงข้อมูล ตลอดจนการบริหารจัดการความต่อเนื่องขององค์กรในสภาวะวิกฤต เป็นต้น

4) การทบทวนกระบวนการรองรับการเปลี่ยนแปลง

การทบทวน โครงสร้างองค์กร และทบทวนกระบวนการต่าง ๆ ทั้งกระบวนการหลัก กระบวนการสนับสนุน ให้มีสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และความท้าทายในอนาคต เช่น ทบทวนกระบวนการให้บริการ การเตรียมความพร้อมรองรับ พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ การเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น

5) การสำรวจความคิดเห็นของผู้เสียภาษี (Customer Survey)

การสำรวจความคิดเห็นของผู้เสียภาษี ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พฤติกรรมของผู้เสียภาษีด้านต่าง ๆ และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ เพื่อนำมาใช้กำหนดกลยุทธ์ แผนงาน หรือการปรับปรุงการปฏิบัติงาน/การให้บริการ ให้สร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

6) การเสริมสร้างความสมัครใจและปลูกฝังจิตสำนึกในการเสียภาษี

การเสริมสร้างความสมัครใจและปลูกฝังจิตสำนึกในการเสียภาษีด้วยวิธีการในเชิงรุก เช่น การเข้าถึงผู้ประกอบการ/ผู้เสียภาษีด้วยสื่อ Social Media หรือ Application การมีตัวแทนกรมสรรพากรในการเข้าไปให้คำแนะนำในการปฏิบัติทางภาษี ถึงกลุ่มองค์กร หรือสถานประกอบการ การจัดทำคู่มือการเสียภาษีของธุรกิจแต่ละประเภท เป็นต้น

7) การพัฒนาเว็บไซต์

การพัฒนาเว็บไซต์ของกรมสรรพากรให้มีข้อมูลที่ครบถ้วน ง่ายต่อการค้นคว้าหาข้อมูล ตอบสนองตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลแต่ละลักษณะ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

4. แนวคิดด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax) เป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่ง ที่รัฐบาลจัดเก็บจากหน่วยธุรกิจ อันได้แก่ บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยรวมถึงบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ทำการในประเทศไทย และรวมถึงบริษัทที่มีรายได้จากประเทศไทยด้วย โดยทั่วไปแล้วภาษีเงินได้นิติบุคคลจัดเก็บจากฐานกำไรสุทธิ (วโรทัย โภศพลพิศัยฐ์กุล 2544: 220)

วัตถุประสงค์หลักของการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้นคือ การรักษาฐานรายได้ของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เนื่องจากหากเก็บภาษีเงินได้เฉพาะกับบุคคล โดยไม่เก็บจากนิติบุคคล จะเป็นเหตุจูงใจให้บุคคลหลีกเลี่ยงการเสียภาษีมาจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อหลบเลี่ยงภาษีมากขึ้น

นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างรายได้ให้แก่รัฐบาลและช่วยบรรเทาปัญหาการกระจายรายได้ และเป็น การเสริมสร้างให้เกิดความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น โดยอัตราภาษีที่จัดเก็บไม่ควรแตกต่างไปจาก อัตราที่มีการจัดเก็บในประเทศอื่นๆ เนื่องจากมีผลกระทบต่อ การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ อีกทั้งอัตราภาษีที่จัดเก็บจากนิติบุคคลควรสอดคล้องกับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อให้เกิด ความเท่าเทียมในการจัดเก็บภาษีทั้งสองประเภท และเนื่องจากฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลคือ กำไร ที่นิติบุคคลได้รับซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากส่งผลให้การใช้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเครื่องมือ ที่ไม่เพียงพอหากพิจารณาถึงการทำให้เกิดการผันผวนในรายได้ของรัฐในระยะสั้น

4.1 ความสำคัญของภาษีเงินได้นิติบุคคล

วโรทัย โกศลพิศิษฐ์กุล (2544: 220) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษีเงินได้นิติ บุคคลไว้ดังนี้

1) เป็นแหล่งรายได้ของรัฐบาล ซึ่งภาษีเงินได้นิติบุคคลนับเป็นแหล่งรายได้จาก ภาษีทางตรงที่สำคัญของรัฐบาลกลาง โดยในแต่ละปีรัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจาก ธุรกิจการผลิตการค้าและบริการ

2) ใช้เป็นเครื่องมือดำเนินนโยบายการคลัง เนื่องจากภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นภาษี ทางตรงจึงผลกระทบภาษีให้ผู้อื่นได้น้อยกว่าภาษีประเภทอื่น ซึ่งการจัดเก็บส่งผลต่อผู้เสียภาษี โดยตรง และรัฐบาลสามารถคาดคะเนผลการจัดเก็บได้อย่างแม่นยำ ดังนั้นภาษีประเภทนี้ จึงเป็น เครื่องมือทางการคลังหนึ่งที่รัฐบาลใช้ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

3) เพื่อเสริมการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เนื่องจากหากมีการจัดเก็บภาษี เงินได้บุคคลธรรมดาเพียงอย่างเดียวโดยไม่จัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลควบคู่ไปด้วยจะส่งผลให้เกิด การเลี่ยงการเสียภาษีโดยสะสมรายได้ไว้ในบริษัทแม้ว่ารายได้เหล่านั้นเมื่อมีการจัดสรรออกมาเป็น เงินปันผลแล้วจะต้องเสียภาษี ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างบริษัทที่จ่ายเงินปันผล กับบริษัทที่ไม่จ่ายเงินปันผลไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

4) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาตลาดทุน ในอดีตที่ผ่านมาไทยมีการจัดเก็บภาษีเงินได้ นิติบุคคลสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในอัตราร้อยละ 30 ซึ่งต่ำกว่าบริษัทนอก ตลาดหลักทรัพย์ที่เสียภาษีในอัตราร้อยละ 35 ทั้งนี้เพื่อเป็นการจูงใจให้บริษัทเข้าจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์

4.2 โครงสร้างภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคลมีหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับความหมายของเงินได้พึงประเมิน และประเภทของเงินได้พึงประเมินเหมือนกันกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่หลักเกณฑ์เรื่องอื่นๆ

เช่น แห่่งเงินได้ ซ้อยกเว่น วิธีคำนวณภำยี่ ๔๗ ซ่งเป็นหลักเกณฑ์ของภำยี่เงินได้บุคคลธรรมดา โดยทั่วไปมิได้นำมำใช้กับภำยี่เงินได้นิติบุคคล

ผู้มีหน้ำที่เสียภำยี่เงินได้นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยประมวลรัษฎากรมาตรา 39 ได้นิยามค้ำว “บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคล” ไว้เป็นพิเศษ ซ่งนอกจากจะหำยถึงบริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ยังหำยควมรวมถึงถึงบุคคลอื่น ๆ ด้วย ซ่งบริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่มีหน้ำที่เสียภำยี่เงินได้นิติบุคคล ประกอบด้วย (กรมสรรพากร 2559: ออนไลน์)

4.3 ผู้มีหน้ำที่เสียภำยี่เงินได้จากำไรสุทธิ

- 1) บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ดังนี้
 - (1) บริษัทจำกัด บริษัทมหาชน จำกัด
 - (2) ห้ำงหุ้นส่วนจำกัด
 - (3) ห้ำงหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน
- 2) บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศจะเสียภำยี่เงินได้นิติบุคคลเมื่อมีแห่่งเงินได้ในประเทศไทยเท่านั้น ดังนี้
 - (1) บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำกิจการในที่อื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย โดยบริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศดังกล่าว จะต้องนำกำไรสุทธิเฉพาะ ที่ได้จากการกระทำกิจการในประเทศไทยมาเสียภำยี่เงินได้นิติบุคคล
 - (2) บริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคล ซ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ มีลูกจ้างหรือผู้ทำกรแทน หรือผู้ทำกรติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบุคคลผู้จ้างเป็นลูกจ้าง หรือผู้ทำกรแทน หรือผู้ทำกรติดต่อเช่นว่ำนั้น ไม่ว่าจะเป็บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคล ซ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้ำที่และควมรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภำยี่เงินได้เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรดังกล่าว
- 3) กิจการซ่งดำเนินกรเป็นทางการค้ำหรือหำกำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
- 4) กิจการร่วมค้ำ

4.4 ภำยี่เงินได้นิติบุคคลคำนวณจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย ซ่งผู้มีหน้ำที่เสียภำยี่ได้แก่ กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทหรือห้ำงหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ และมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการแล้วมีรายได้

4.5 ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่มีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย และได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) ที่จ่ายจาก หรือในประเทศไทย การเสียภาษีกรณีนี้กฎหมายให้เสียโดยวิธีหักภาษี คือ ผู้จ่ายเงินได้ดังกล่าวจะต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามวิธีการและอัตราคงหัวข้อถัดไป ทั้งนี้ไม่ว่าใครจะเป็นผู้จ่ายเงินได้ก็ตาม ภาษีที่หักไว้ในกรณีนี้เป็นภาษีที่เสียเด็ดขาดจึงเสร็จสิ้นเป็นรายครั้งไปถ้ากรณีที่เป็นการจ่ายเงินได้ดังกล่าวให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในต่างประเทศซึ่งเป็นสาขาของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ผู้จ่ายเงินได้ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีตามฐานนี้ เพราะผู้รับเงินได้ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีฐานนี้แต่อย่างใด

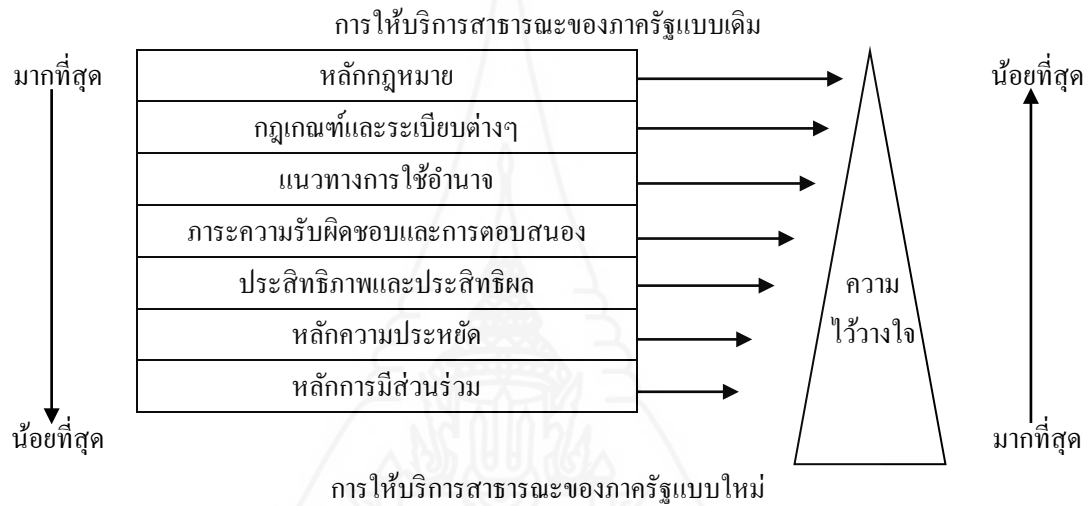
4.6 ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการจำหน่ายกำไรไปนอกประเทศ ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ฐานนี้ ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจำหน่ายเงินกำไรหรือเงิน ประเภทอื่นใดที่กันไว้ จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทยให้เสียภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่าย

5. แนวคิดการบริการของภาครัฐโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม

จิตพล กาญจนกิจ และจุฑาทอง จารุมิตินท(2547) กล่าวถึง การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management หรือ NPM) ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยเป็นการปรับเปลี่ยนมุมมองจากแนวคิดรัฐบริหารมาสู่แนวคิดประชาชนมีส่วนร่วมบริหาร ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเสนอความต้องการผ่านหน่วยงานรัฐได้ ทั้งนี้เพื่อให้รัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างถูกต้อง ตลอดทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญและมุ่งเน้นการบริการที่มองประชาชนในฐานะของลูกค้าคนสำคัญของรัฐ

การบริการของภาครัฐโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมนี้ สร้างระบบกลไกและช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนทั้งทางด้านการสนับสนุน การเสนอแนะและตรวจสอบ อีกทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานของภาครัฐ เพื่อให้การบูรณาการและปฏิรูประบบงานบังเกิดผลสำเร็จตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม การบริการสาธารณะของรัฐจึงเป็นเป้าหมายสำคัญของระบบการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ จากอดีตที่ผ่านมาการบริการภาครัฐมีกฎเกณฑ์มากมายจนเกิดความล่าช้า การบริหารงาน

ภาครัฐแนวใหม่จึงปรับเปลี่ยนให้เป็นที่ไปในทิศทางที่มีลักษณะผ่อนคลายนโยบายต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่เป้าหมายของการให้บริการเป็นสำคัญ โดยให้เกิดความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม ในขณะเดียวกันก็ต้องมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยหากมองภาพรวมของจุดเน้นการให้บริการภาครัฐที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถแยกส่วนสำคัญของการให้บริการได้ 7 ส่วน ได้แก่ หลักกฎหมาย กฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ แนวทางการใช้อำนาจ ภาระความรับผิดชอบและการตอบสนอง ประสิทธิภาพและประสิทธิผล หลักความประหยัด และหลักการมีส่วนร่วม ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของการให้บริการสาธารณะ 7 ประการ

ที่มา: ชิตพล กาญจนกิจ และจุฑาทอง จารุมิลินท (2547)

จากภาพที่ 2.1 จะเห็นได้ว่า จุดเน้นของการบริการสาธารณะของภาครัฐเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความรู้สึกไว้วางใจมากขึ้นหากแนวทางการบริหารภาครัฐมีลักษณะที่เข้าใกล้ความเป็นเอกชนเข้าไปทุกขณะ ขณะเดียวกันหากการให้บริการของภาครัฐแบบราชการ ซึ่งเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามแล้ว จะส่งผลให้ประชาชนรู้สึกไว้วางใจได้น้อยกว่า

5.1 ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี

Everett M. Rogers (อ้างใน เสนาะ ดิยาวี 2538: 428) ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการยอมรับนวัตกรรมว่าประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่

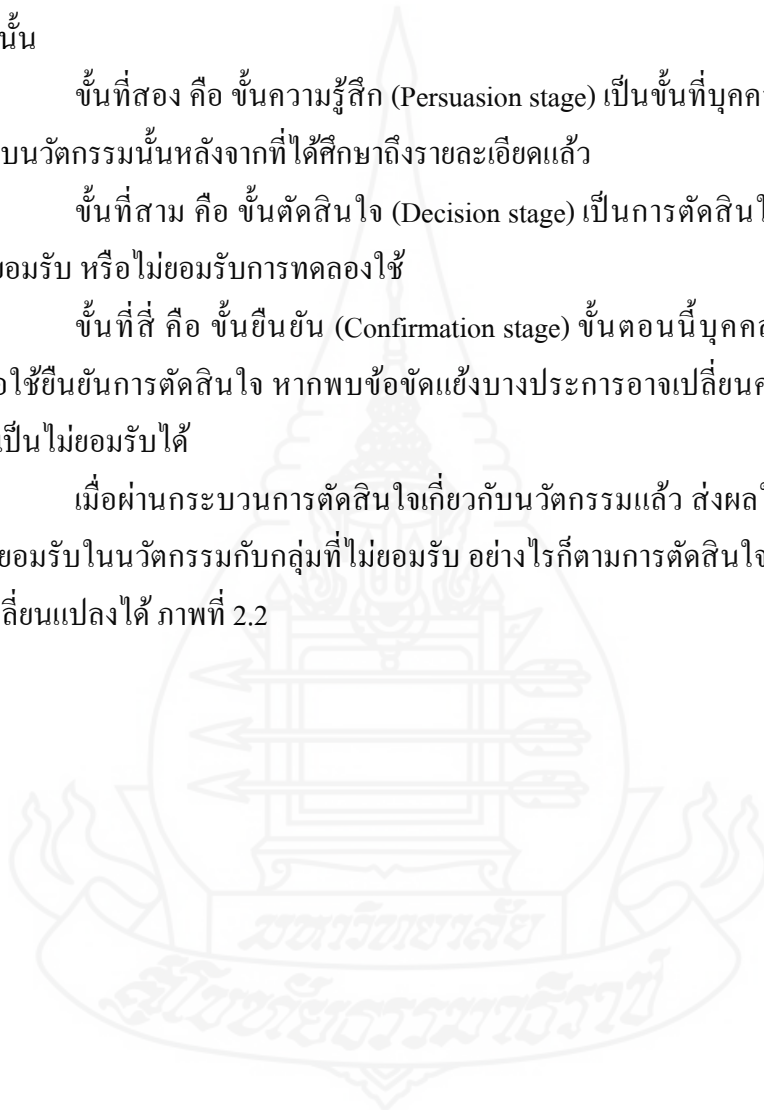
ขั้นแรก คือ ขั้นตระหนัก (Awareness stage) เป็นการเริ่มต้นที่บุคคลได้รับรู้ถึงแนวคิดใหม่หรือนวัตกรรมใหม่ๆ แต่ยังมีได้มีความรู้สึกซึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาและรายละเอียดของนวัตกรรมนั้น

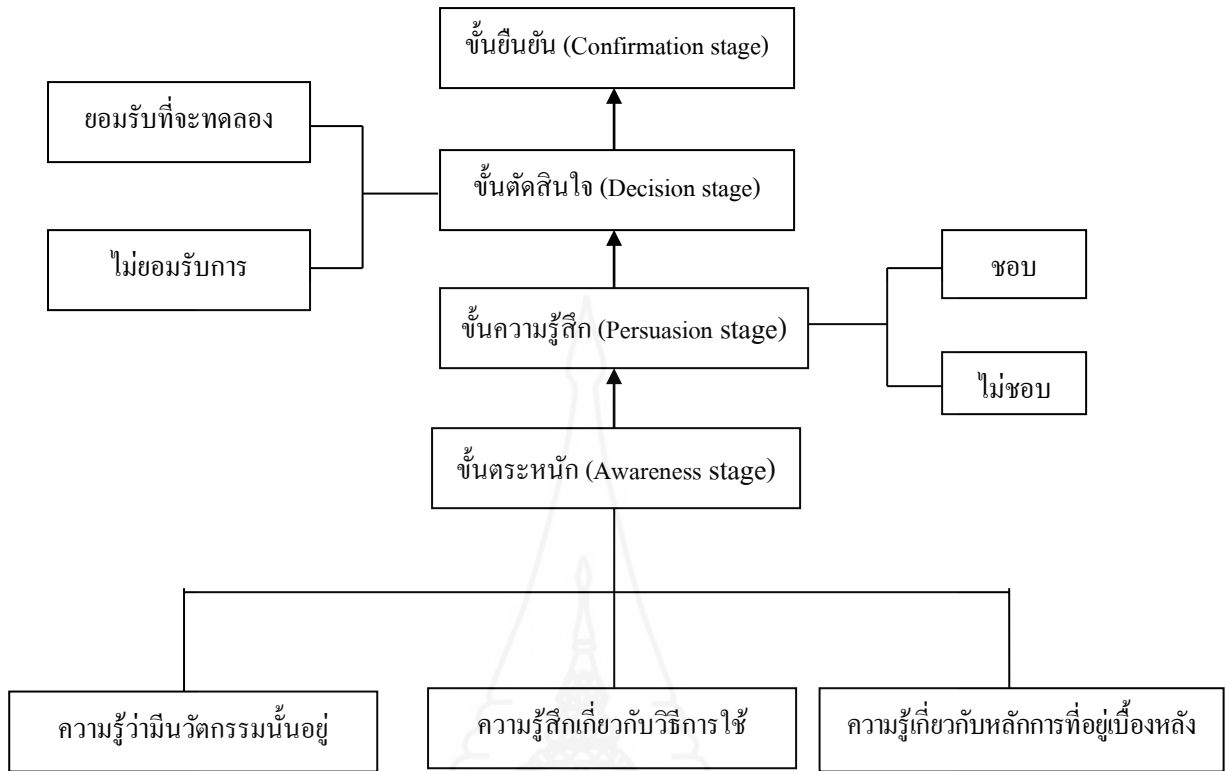
ขั้นที่สอง คือ ขั้นความรู้สึก (Persuasion stage) เป็นขั้นที่บุคคลเกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบนวัตกรรมนั้นหลังจากที่ได้ศึกษาถึงรายละเอียดแล้ว

ขั้นที่สาม คือ ขั้นตัดสินใจ (Decision stage) เป็นการตัดสินใจระหว่างทางเลือก 2 ทางคือ ยอมรับ หรือไม่ยอมรับการทดลองใช้

ขั้นที่สี่ คือ ขั้นยืนยัน (Confirmation stage) ขั้นตอนนี้บุคคลจะแสวงหาข้อมูลความรู้เพื่อใช้ยืนยันการตัดสินใจ หากพบข้อขัดแย้งบางประการอาจเปลี่ยนความตั้งใจจากเดิมที่ยอมรับมาเป็นไม่ยอมรับได้

เมื่อผ่านกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมแล้ว ส่งผลให้เกิดบุคคล 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ยอมรับในนวัตกรรมกับกลุ่มที่ไม่ยอมรับ อย่างไรก็ตามการตัดสินใจของคนทั้งสองกลุ่มสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับวินัยกรรม

ที่มา: เสนาะ ดิยาว (2538: 428)

7. การบริหารจัดการภัยอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง

การบริหารจัดการภัยอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง (Compliance Risk management) หมายถึง กระบวนการบริหารการจัดการภัยอากร โดยเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของผู้เสียหายแต่ละประเภท โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เสียหายปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีได้ถูกต้อง อีกทั้งเป็นการป้องกันการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษี (ศศิกานต์ จัตุปา: 2557, 43) การบริหารจัดการภัยอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง (CRM) มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่หนึ่ง คือ ผู้เสียหาย ซึ่งเจ้าหน้าที่จะทำการวิเคราะห์ผู้เสียหายโดยใช้ข้อมูล เช่น ข้อมูลผู้เสียหาย หรือ ข้อมูลจากภายนอก

ด้านที่สอง คือ ทรัพยากร อันได้แก่ จำนวนของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ทีมกำกับดูแล และความรู้เบื้องต้นด้านประมวลรัษฎากรกร เทคโนโลยี และงบประมาณ

ด้านที่สาม คือ เครื่องมือ ซึ่งเป็นการป้องกัน เช่น การให้ความรู้ด้านภาษีอากรผ่านสื่อต่าง ๆ การกำกับดูแล การแก้ไขกฎหมาย New TA PAA ฯลฯ การปราบปราม เช่น การตรวจสอบภาษีอากร เป็นต้น

ด้านที่สี่ คือ ผลลัพธ์ เมื่อวิเคราะห์ตามข้อหนึ่ง ถึง สามแล้วจะได้ผลลัพธ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ผู้เสียภาษีต่อไป

ขั้นตอนการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกกลุ่มผู้เสียภาษีที่ต้องการบริหารจัดการ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์สาเหตุที่ผู้เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษี

ขั้นที่ 3 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษีของผู้เสียภาษีในแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ความร้ายแรงของปัญหา

ขั้นที่ 5 ตั้งผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการ

ขั้นที่ 6 ประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการ

ขั้นที่ 7 นำเครื่องมือมาใช้งานจริงกับผู้เสียภาษีและเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร

ขั้นที่ 8 เตรียมแผนในการใช้เครื่องมือเพื่อการบริหารจัดการภาษี

ขั้นที่ 9 เลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับประเภทผู้เสียภาษีและปัญหาที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น ให้ผู้เสียภาษีที่สมัครใจที่จะเป็นผู้เสียภาษีที่ดี และทำข้อตกลงกับกรมสรรพากร

การดำเนินการตามลำดับ 9 ขั้นแบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 กรมสรรพากรวิเคราะห์องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน และจัดกลุ่มผู้เสียภาษีเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- ผู้เสียภาษีที่ดี (เสียภาษีครบถ้วน ถูกต้อง) หรือ PPA
- ผู้เสียภาษีที่ไม่ดี (เสียภาษีไม่ครบถ้วน หรือไม่ถูกต้อง) หรือ Non-PPA

ช่วงที่ 2 ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1-8

ช่วงที่ 3 เลือกเครื่องมือที่ต้องพัฒนาในช่วงแรก และทดลองใช้กับผู้เสียภาษีตามกลุ่ม

ช่วงที่ 4 ปรับปรุงเครื่องมือให้สมบูรณ์และใช้จริง

8. แนวคิดการบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่

สุเทพ พงษ์พิทักษ์ (2555) ได้กล่าวถึง แนวคิดการบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่ (Pre-Assessment Agreement: PAA) ว่า เนื่องจากต้องการให้ฐานข้อมูลของกรมสรรพากรสามารถใช้งานร่วมกันระหว่างหน่วยงานจัดเก็บภาษีในกระทรวงการคลังด้วยกัน อันได้แก่ กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร และหน่วยงานอื่นๆ เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง และการประปาส่วนภูมิภาค กรมสรรพากรจึงได้จัดทำแผนงานระบบสารสนเทศขึ้นตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา ซึ่งการจัดทำแผนดังกล่าวนี้ จะส่งผลให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้สะดวกมากยิ่งขึ้น การพัฒนาระบบสารสนเทศนี้ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารจัดการภาษีอากรแนวใหม่ ที่จะส่งผลให้สรรพากรผู้เสียภาษียรายตัว โดยใช้หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร 13 หลัก และสามารถเชื่อมโยงการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เพื่อทำการ Cross Check , Matching, Supply Chain Logistic เพื่อ RBA และบัญชีรายตัวผู้เสียภาษี

การบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่ (Pre-Assessment Agreement: PAA) ตามความหมายของ ศศิกานต์ จัตุปา (2557 : 46) คือ กระบวนการกำกับดูแลการเสียภาษีอากร โดยมุ่งเน้นให้ผู้เสียภาษีเกิดความสมัครใจ เพื่อให้การยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีอากรมีความถูกต้องครบถ้วนตั้งแต่ช่วงก่อนการยื่นแบบแสดงรายการหรืออาจกล่าวสั้นๆ ได้ว่า “การดำเนินการเพื่อให้การคำนวณภาษีอากรที่ต้องเสียหรือนำส่งถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดตั้งแต่ช่วงเวลาก่อนยื่นแบบแสดงรายการ” นั่นเอง โดยแนวคิดการบริหารจัดเก็บภาษีอากรแนวใหม่หรือ PAA นี้ เป็นเครื่องมือที่มีแนวคิดมาจาก Horizontal Monitoring ของประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีประเทศที่นำมาใช้และประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น ประเทศแถบยุโรป ออสเตรเลีย และประเทศเกาหลีใต้

PAA เป็นหนึ่งในเครื่องมือป้องกันที่เหมาะสมกับผู้เสียภาษีที่ดี ซึ่งจะให้ความเชื่อมั่น และความแน่นอนกับผู้เสียภาษีก่อนการยื่นแบบ โดยทำงานร่วมกับผู้เสียภาษีในลักษณะปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติหน้าที่ทางภาษีได้อย่างถูกต้อง และเป็นหลักการสู่ความสำเร็จ ความไว้วางใจ ความเข้าใจ และความโปร่งใสซึ่ง PAA ในมุมมองของกรมสรรพากรแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

ระดับที่ หนึ่ง คือ ผู้เสียภาษียรายใหญ่ซึ่งมีผู้ทำบัญชีของกิจการเอง และยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีกับสรรพากรโดยตรง

ระดับที่ สอง คือ ผู้เสียภาษีอากรรายย่อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจ SMEs มีการจ้างตัวกลางผู้เสียภาษี ได้แก่ สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำบัญชีและยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากรให้

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัชรินทร์ สองอุ้น (2556) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม รวมถึงปัญหา และอุปสรรคการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ และการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบตัวแปรเชิงกลุ่มที่มีค่าเพียง 2 ค่า (Binary Logistic) จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ การมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการขึ้นแบบฯและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ การเคยขึ้นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตหลังเวลา 16.30 - 22.00 น. การตัดสินใจขึ้นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตเป็นการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามเองโดยไม่มีอิทธิพลจากผู้อื่น ความมั่นใจในเทคโนโลยีว่าสามารถรักษาความปลอดภัยได้เป็นอย่างดี การทราบว่ากรมสรรพากรมีการช่องทางบริการขึ้นแบบฯและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ต และความเชื่อมั่นในบริการขึ้นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตว่ามีประสิทธิภาพ และจากการวิเคราะห์ด้วยแบบจำลองการถดถอยโลจิสติก พบว่าหากผู้เสียภาษีคิดว่าปัจจัยดังกล่าว มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการขึ้นแบบฯและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตแล้ว มีโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะใช้บริการดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ขณะที่หากผู้เสียภาษีคิดว่าการขึ้นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตทำให้รู้สึกเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบภาษีได้ง่าย และเกิดความกังวลเรื่องความเป็นส่วนตัว อีกทั้งเกรงว่าข้อมูลที่กรอกไปในระบบอินเทอร์เน็ต อาจถูกใช้ในทางอื่น มีผลต่อโอกาสที่ผู้เสียภาษีจะตัดสินใจเลือกใช้บริการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตลดน้อยลง

สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตจากการศึกษาของวัชรินทร์ สองอุ้น(2556) พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต คือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และขั้นตอนการสมัครและการทำรายการยุ่งยาก ซึ่งหากมีการพัฒนาและปรับปรุงในเรื่องดังกล่าวข้างต้น จะสามารถเพิ่มระดับความสมัครใจในการขึ้นแบบฯและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตของผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการขึ้นแบบฯและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด

ณิชกานต์ สุรัชตนันท์ (2555) ได้ทำการศึกษาแนวทางการเพิ่มจำนวนนิติบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครให้ขึ้นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาถึงสาเหตุ

แห่งปัญหาการไม่ยื่นแบบ ภ.พ. 30 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 122 ราย ด้วยแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบแบบที ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานบัญชีของกิจการ ซึ่งผู้ประกอบการโดยมากเป็นธุรกิจประเภทให้บริการ มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 5 ล้านบาท มีรายได้ต่ำกว่า 10 ล้านบาท มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 10 คน และมีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มนำส่งประมาณ 1 หมื่น – 1 แสนบาท ต่อครั้ง ซึ่งจากผลการศึกษานี้พบอีกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า จำนวนเงินเสียภาษีมีผลต่อการตัดสินใจยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกันกับ ผู้ที่เห็นว่าจำนวนเงินภาษีไม่มีผลต่อการตัดสินใจ ในส่วนของปัญหาการไม่ยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่ได้รับใบเสร็จรับเงินทันที ไม่สามารถยื่นแบบเพิ่มเติม หรือยื่นเกินกำหนดเวลาได้ และ ผู้บริหารต้องการให้ยื่นแบบด้วยกระดาษเนื่องจากตรวจสอบได้ง่าย เป็นต้น และสิทธิประโยชน์จูงใจที่ส่งผลให้กิจการยินดีที่จะยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต คือ สามารถยื่นแบบได้ตลอด 24 ชั่วโมง การยืดกำหนดเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วัน นับจากวันที่ 15 ของเดือนถัดไป และ สามารถผ่อนชำระภาษีได้โดยไม่มีดอกเบี้ย

ฉวีวรรณ ผลาหาญ (2555) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดปราจีนบุรี โดยการออกแบบสอบถามผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ต 142 ราย และยื่นแบบผ่านช่องทางอื่นจำนวน 165 ราย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา และใช้แบบจำลองโลจิสต์ ด้วยเทคนิคการประมาณค่าความน่าจะเป็น สูงสุด (Maximum Likelihood Estimate: MLE) และเทคนิคการวิเคราะห์โดย Marginal effects พบว่าความสะดวกรวดเร็ว การช่วยประหยัดเวลาเดินทาง การได้รับสิทธิพิเศษในการยื่นแบบหลังเวลาราชการและลดภาระความยุ่งยากในการยื่นเอกสารประกอบ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้ประกอบการเลือกที่จะยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการยื่นแบบฯ และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี รองลงมาคือได้รับสิทธิในการพิจารณาคืนเงินภาษีเร็ว ได้รับความสะดวกกว่าการเดินทางไปยื่นเอกสารที่สำนักงานสรรพากร และความสะดวกรวดเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกใช้บริการมากที่สุดคือ การยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีความยุ่งยาก รองลงมาคือไม่คิดว่าจะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบฯ ได้ ส่วนผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต พบปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ขั้นตอนการสมัครที่ยุ่งยาก การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และผู้ประกอบการ
รู้สึกว่าการยื่นแบบฯและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนการทำรายการที่ยุ่งยาก

วิราภรณ์ โคลงชัย(2552) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ของเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยการออกแบบสอบถามเจ้าหน้าที่เทศบาล 20 คน
ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี 376 คน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ พบว่าปัจจัยที่มีผล
ต่อความสำเร็จในการจัดเก็บภาษีมากที่สุดคือ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย ส่วนปัญหา และ
อุปสรรคในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเทศบาลนครระยอง คือขีดความสามารถขององค์กร และ
ขั้นตอนในการชำระภาษีนับเป็นอุปสรรคอีกด้านหนึ่ง โดยบุคลากรของเทศบาลมีความประสงค์
ให้แก้ปัญหาดังกล่าวนี้ โดยการเพิ่มปริมาณเครื่องมืออุปกรณ์การทำงานและเพิ่มจำนวนบุคลากร
ให้มากขึ้น และจากการศึกษายังค้นพบอีกว่าปัญหาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น
ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น

สุธิดา พุ่งแจ้ง(2550) ทำการค้นคว้าอิสระถึงตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัด
ลำปาง ด้วยข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 150 รายด้วยการสุ่มแบบ
บังเอิญ แล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ ส่งผลให้ทราบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ยื่นและไม่ยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีความรู้ความเข้าใจการยื่นแบบแสดง
รายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสามารถยื่นได้ทุกวัน โดยตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการเป็นอันดับแรก
คือ สิทธิพิเศษในการยื่นแบบหลังเวลา 16.30 ถึง 22.00 น.ของทุกวัน และความสะดวกรวดเร็ว
มากกว่าการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาส่วนตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
ไม่ยื่นแบบฯแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการคือ การยื่นแบบฯ
ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีความยุ่งยาก ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการ ส่วนปัญหา
และอุปสรรคของการยื่นแบบฯแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของ
ผู้ใช้บริการที่สำคัญคือ ขั้นตอนในการติดต่อธนาคารหรือการชำระภาษีผ่านเอทีเอ็มมีความซับซ้อน
และผลการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการ
ภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า รายรับ
ของกิจการ ประเภทของการประกอบกิจการ การมีคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบ
อินเทอร์เน็ตได้ การใช้สำนักงานบัญชีเป็นผู้ยื่นแบบมีความสัมพันธ์กับการใช้บริการยื่นแบบฯ
แสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์(2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทดสอบสมมติฐานถึงความสัมพันธ์ด้วยวิธีไคสแควร์ พบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี เครื่องมือและอุปกรณ์ของผู้เสียภาษีที่มีแตกต่างกัน ส่งผลต่อวิธีการยื่นแบบฯและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการสามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ต

ปัจจัย	กรณียื่นแบบด้วยตัวเอง	กรณียื่นแบบโดยบุคคลอื่น
ด้านคอมพิวเตอร์	ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ได้	คอมพิวเตอร์ไม่ได้เชื่อมต่อบริเวณอินเทอร์เน็ต
ด้านการประชาสัมพันธ์	การชักชวนให้ใช้บริการผ่านสื่อต่างๆ	การชักชวนให้ใช้บริการผ่านสื่อต่างๆ
ด้านการใช้บริการ	ความสะดวกที่ไม่ต้องแนบเอกสาร	มีสำนักงานบัญชี/หน่วยงานดำเนินการแทนให้

ที่มา: ณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์ (2548)

สายสุนีย์ บัวชุม(2548) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีเงินได้ของบริษัทจำกัดจากกลุ่มตัวอย่าง 250 ราย โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ในรูปของค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ไคสแควร์ ซึ่งค้นพบว่า บริษัทส่วนใหญ่ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่อง การให้บริการยื่นแบบแสดงรายการ ภงด.51 และ ภงด.50 ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากร และทราบว่า การขอใช้บริการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจะต้องทำการสมัครขอใช้บริการและทำความเข้าใจกับขั้นตอนการที่จะให้หักบัญชีก่อน สำหรับปัจจัยในแต่ละด้านที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบฯนั้น รายละเอียดเป็นดังนี้

1. ด้านความสะดวก คือ การที่ไม่ต้องเดินทางมายื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา
2. ด้านแบบแสดงรายการ คือ การมีโปรแกรมการบันทึกและคำนวณแบบแสดงรายการ ภงด. 50 สามารถตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและวิธีการคำนวณเบื้องต้นได้
3. ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร คือ การที่กรมสรรพากรมีวิธีการให้บริการที่รวดเร็วในแต่ละขั้นตอนการยื่นแบบ

3. ด้านความประหยัดคือการที่บริษัทไม่ต้องเข้าคิวรอรับบริการ ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา

4. ด้านความมั่นใจในระบบการยื่นแบบแสดงรายการ คือ การที่กรมสรรพากรมีระบบการยื่นยันการตอบรับทันทีที่ทำรายการเสร็จและได้รับใบเสร็จรับเงินทางไปรษณีย์

และจากการศึกษาค้นพบว่าบริษัทส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบฯแสดงรายการและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ต ส่วนปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการยื่นแบบฯแสดงรายการ

บุญรัตน์ ศิลปะถาวรกุล (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางอินเทอร์เน็ต โดยการศึกษาถึงพฤติกรรม และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบุคคลต่อพฤติกรรมกรใช้บริการยื่นแบบฯแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 500 คน ด้วยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยค่าไคสแควร์ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบฯผ่านทางอินเทอร์เน็ตคือ ผู้เสียภาษีเห็นว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตช่วยให้เกิดความสะดวกรวดเร็วประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย รองลงมาคือ ความสะดวกที่สามารถยื่นแบบฯได้ตลอด 24 ชั่วโมง และได้รับภาษีคืนเร็ว ส่วนสาเหตุที่ผู้เสียภาษีตัดสินใจไม่ยื่นใช้บริการยื่นแบบฯภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือ รู้สึกว่าขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตยุ่งยาก รองลงมาคือผู้เสียภาษีขาดความรู้ความเข้าใจในการกรอกแบบแสดงรายการฯ และไม่ทราบข่าวสารการให้บริการของกรมสรรพากร ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ของผู้เสียภาษีมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต แต่ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต

10. สรุปแนวคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากประชาชนเพื่อนำมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวมโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนให้แก่ผู้เสียภาษีโดยตรง ซึ่งลักษณะของภาษีอากรที่ดีตามแนวความคิดของ Adam Smith มีหลักสำคัญ 4 ประการคือ มีความเป็นธรรม มีความแน่นอน มีความสะดวก และประหยัด ทั้งนี้จากแนวคิดการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่โดยมุ่งให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเพื่อให้เป็นไปตามหลักของภาษีอากรที่ดี รัฐรวมถึงกรมสรรพากรจึงปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้เป็นไปในทิศทางที่มีลักษณะผ่อนคลาวยกเว้นต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่เป้าหมาย

ของการให้บริการเป็นสำคัญ โดยให้เกิดความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมในขณะเดียวกัน ก็ต้องมีประสิทธิภาพสูงสุด และเพื่อนำมาซึ่งการได้รับความร่วมมือของประชาชนตามหลักทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีอันได้แก่ การตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปแนวคิดเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้จากการศึกษาของสุธิดา ทุงแจ้ง(2550) พบว่า รายรับของกิจการ ประเภทของการประกอบกิจการ การมีคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบอินเทอร์เน็ตได้ การใช้สำนักงานบัญชีเป็นผู้ยื่นแบบมีความสัมพันธ์กับการใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ส่วนการศึกษาของณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์(2548) พบว่าเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อปี เครื่องมือและอุปกรณ์ของผู้เสียภาษีที่มีแตกต่างกัน ส่งผลต่อวิธีการยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาแตกต่างกัน อีกทั้งผลการศึกษาของบุญรัตน์ ศิลปถาวรกุล(2547) ค้นพบว่า อายุ อาชีพ และรายได้ของผู้เสียภาษีมี่ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต แต่ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต

ดังนั้นการศึกษารุ่นนี้จึงกำหนดตัวแปรเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี โดยอ้างอิงจากการศึกษาของณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์(2548) และ บุญรัตน์ ศิลปถาวรกุล(2547) โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ที่จะศึกษาประกอบด้วย ประเภทของนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่านมา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา และพฤติกรรมพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ ได้แก่ วิธีการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีที่ผ่านมา บุคคลที่เป็นผู้ยื่นแบบแสดงรายการแทนนิติบุคคลในปีที่ผ่านมา ช่องทางในการชำระภาษี ผู้แนะนำให้อัจฉริยวิธียื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ช่วงเวลาที่ใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเพื่อชำระภาษีประเภทอื่นที่ผู้ประกอบการใช้นอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลผู้ประกอบกับพฤติกรรมการยื่นแบบฯทดสอบสมมุติฐาน โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) และ ปัจจัยด้านผู้ประกอบการและพฤติกรรมการยื่นแบบฯที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้

นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ จากการศึกษาของ วัชรินทร์ สองอุ้น (2556) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต คือ ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการยื่นแบบฯ ความสามารถยื่นแบบฯ ในช่วงเวลา 16.30 ถึงเวลา 22.00 น. ความมั่นใจในความปลอดภัยของเทคโนโลยี การรับรู้ช่องทางบริการ และความเชื่อมั่นต่อประสิทธิภาพการบริการยื่นแบบฯ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งไม่แตกต่างจากการศึกษาของสุธิดา ทุงแจ่ม(2550) ที่พบว่าตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการเป็นอันดับแรกคือ สิทธิพิเศษในการยื่นแบบหลังเวลา 16.30 น. ถึง 22.00 น. ของทุกวัน และความสะดวกรวดเร็วมากกว่าการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา และเป็นไปในทางเดียวกันกับการศึกษาของฉวีวรรณ ผลาหาญ (2555) ที่พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการยื่นแบบฯ และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ต คือ สามารถลดค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี การได้รับสิทธิในการพิจารณาคืนเงินภาษีเร็ว ความสะดวกกว่าการเดินทางไปยื่นเอกสารที่สำนักงานสรรพากร และความสะดวกรวดเร็วของระบบอินเทอร์เน็ต

ในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการยื่นแบบนั้นจากผลการศึกษาของฉวีวรรณ สุรัชตนันท์ (2555) พบว่าสิทธิประโยชน์จูงใจที่ส่งผลให้กิจการยินดีที่จะยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต คือ สามารถยื่นแบบได้ตลอด 24 ชั่วโมง การยืดกำหนดเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันที่ 15 ของเดือนถัดไป และ สามารถผ่อนชำระภาษีฯ ได้โดยไม่มีดอกเบี้ย

ดังนั้นการศึกษานี้ จึงกำหนดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรีที่จะศึกษา โดยอ้างอิงจากการศึกษาของวัชรินทร์ สองอุ้น(2556) สุธิดา ทุงแจ่ม (2550) ฉวีวรรณ สุรัชตนันท์ (2555) และฉวีวรรณ ผลาหาญ(2555) ซึ่งปัจจัยที่จะศึกษาประกอบด้วย ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ด้านนวัตกรรม ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด และด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis)

3. ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ จากการศึกษาของวิราภรณ์ โคลงชัย(2552) ค้นพบว่า ปัญหาที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นคือ ประชาชนไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น ส่วนการศึกษาของสายสุนีย์ บัวหอม (2548) ปัญหาในการยื่นแบบฯแสดงรายการและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตคือ ปัญหาด้านค่าใช้จ่าย

ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นแบบฯแสดงรายการ ขณะที่การศึกษาของวัชรินทร์ สองอุ้น (2556) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต คือ ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และขั้นตอนการสมัครและการทำรายการยุ่งยาก และผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ของฉวีวรรณ ผลาหาญ(2554) พบปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ขั้นตอนการสมัครที่ยุ่งยาก การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และผู้ประกอบการรู้สึกว่าการยื่นแบบฯและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านทางอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนการทำรายการที่ยุ่งยาก

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเห็นได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้มีมากมายหลายประการ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงจะนำผลการศึกษาข้างต้นนี้มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรีต่อไป ซึ่งกำหนดประเด็นสอบถามความเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ดังนี้

- 1) ระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตขัดข้องหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง
- 2) มีปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่
- 3) ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน
- 4) ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์
- 5) ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี
- 6) ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง
- 7) ปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณีการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาด หรือ

ขัดข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลหลักจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลขั้นต้น โดยตรง ซึ่งศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างและนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษา คือ นิติบุคคล อันได้แก่ บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด(มหาชน) และห้างหุ้นส่วนจำกัดในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรีที่ยื่นแบบฯและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลปี 2557 ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2558 จำนวน 1,626 ราย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ขนาดของตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาคำนวณขนาดของตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณตามแบบของ Taro Yamane (1973) (อ้างใน อัคราวรรณ งามญาณ, 2554) โดยกำหนดตัวอย่างให้มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

กำหนดให้

N = จำนวนประชากร

n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

กำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ $e = 0.05$ ได้จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

$$n = \frac{1,626}{1+1,626(0.05)^2}$$

$$n = 321.03$$

ผลจากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยเป็นจำนวน 321 ราย ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เนื่องจากเป็นวิธีที่ประชากรแต่ละหน่วยมีโอกาสถูกสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่า ๆ กัน และให้ผู้ตอบกรอกข้อมูลด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ส่วน (ภาคผนวก ก) โดยปรับปรุงมาจากการศึกษาของวัชรินทร์ ฮองอุ้น (2556) ณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์ (2548) และ บุญรัตน์ ศิลปะถาวรกุล (2547) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ อันประกอบด้วย ประเภทของนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่านมา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ ได้แก่ วิธีการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีที่ผ่านมา บุคคลที่เป็นผู้ยื่นแบบแสดงรายการแทนนิติบุคคลในปีที่ผ่านมา ช่องทางในการชำระภาษี ผู้แนะนำให้รู้จักวิธียื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ช่วงเวลาที่ใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเพื่อชำระภาษีประเภทอื่นที่ผู้ประกอบการใช้นอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ด้านนวัตกรรม ด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด และด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

โดยคำถามในส่วนที่ 3 และ 4 กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนแต่ละข้อคำถามที่แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นคำถามลักษณะปลายปิด (Close-ended question) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และการวัดข้อมูลมาตราอันตรภาค (Interval Scale) และสามารถกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คำถามเชิงบวก (Positive Statement)	คำถามเชิงลบ (Negative Statement)
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
ไม่เห็นด้วย	1	5

สำหรับการแปลความหมายของคะแนนใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weight Mean Score) ซึ่งใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) โดยแปลค่ามาตรวัดที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์ในการประเมินค่าคะแนนที่ได้จากคำตอบตามสัดส่วนการประมาณ โดยมีระดับการตัดข้อมูลเป็นแบบมาตรวัดอันตรภาคชั้น (Class interval) ที่มีคำถามเชิงนิยามหรือมีความหมายเชิงบวก ดังนี้

เกณฑ์การแปลผล

ระดับความคิดเห็น	ข้อมูลเชิงบวก	ข้อมูลเชิงลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	4.51 – 5.00	1.00 – 1.50
เห็นด้วยมาก	3.51 – 4.50	1.51 – 2.50
เห็นด้วยปานกลาง	2.51 – 3.50	2.51 – 3.50
เห็นด้วยน้อย	1.51 – 2.50	3.51 – 4.50
ไม่เห็นด้วย	1.00 – 1.50	4.51 – 5.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้เบื้องต้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการ รายงานการวิจัย สิ่งพิมพ์ และ เอกสารออนไลน์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัย หลังจากนั้นจึงได้ดำเนินการออกแบบสอบถามเพื่อใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งข้อมูลประกอบการศึกษาที่รวบรวมได้นี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เก็บรวบรวมมาจากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนิติบุคคล อันได้แก่ บริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) และห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่ได้สมัครยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งกรมสรรพากรได้อนุมัติแล้ว ซึ่งเกณฑ์การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) แล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire)

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลด้านทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยข้อมูลเหล่านี้ค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสาร บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ และสิ่งพิมพ์ รวมทั้งการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และห้องสมุดมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ และพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) นำเสนอในรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) - χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2 การศึกษาปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis) สำหรับตัวแปรตามที่มีค่าได้เพียง 2 ค่า (Binary Logistic) คือ 1 กับ 0 เท่านั้น โดยตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และตัวแปรอิสระคือ ประเภทนิติบุคคล ประเภทการประกอบกิจการ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาดำเนินกิจการ รายได้ชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลปีที่ผ่านมา วิธีการยื่นแบบฯ ช่องทางการยื่นแบบฯ ผู้ที่แนะนำในการยื่นแบบฯ จำนวนปีที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ช่วงเวลายื่นแบบฯผ่านอินเทอร์เน็ต และประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้ประกอบการยื่นนอกจาก ภงด.50 ซึ่งแบบจำลองในการศึกษา เป็นดังนี้

$$P(Y) = \frac{1}{1+e^{-W}}$$

$$\text{โดยที่ } Y = \beta_0 + \beta_1 \text{TYP1} + \beta_2 \text{TYP2} + \beta_3 \text{STF} + \beta_4 \text{CAP} + \beta_5 \text{YEAR} + \beta_6 \text{INC} + \beta_7 \text{TAX} + \beta_8 \text{Y4} + \beta_9 \text{Y5} + \beta_{10} \text{Y6} + \beta_{11} \text{Y7} + \beta_{12} \text{Y8} + \beta_{13} \text{Y9} + u_i$$

.....(3.1)

โดยสามารถจำแนกรายละเอียดตัวแปรได้ดังนี้

Y คือ การตัดสินใจของผู้ประกอบการซึ่งมีเพียง 2 ค่าคือ 1 และ 0 โดยที่

Y = 1 หมายถึง การตัดสินใจเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

Y = 0 หมายถึง การตัดสินใจไม่เลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

TYP1 = ประเภทของนิติบุคคล โดย

TYP1 = 1 เมื่อเป็นบริษัทจำกัด

= 0 เมื่อเป็นนิติบุคคลประเภทอื่น

TYP2 = ประเภทของการประกอบกิจการ โดย

TYP2 = 1 เมื่อเป็นผู้ให้บริการ

= 0 เมื่อเป็นการประกอบกิจการประเภทอื่น

STF = จำนวนพนักงาน (คน)

CAP	=	ทุนจดทะเบียน (บาท)
YEAR	=	ระยะเวลาการในการดำเนินกิจการ (ปี)
INC	=	รายได้ของผู้ประกอบการ (บาท)
TAX	=	ภาระภาษีเงิน ได้นิติบุคคลในปีที่ผ่านมา (บาท)
Y4	=	วิธียื่นแบบ ภงด.50 ของผู้ประกอบการ โดย
Y4	=	1 เมื่อเป็นสำนักงานบัญชียื่นให้
Y4	=	0 เมื่อหน่วยงานยื่นเองหรือ อื่นๆ
Y5	=	ช่องทางในการชำระภาษีเงิน ได้นิติบุคคล โดย
Y5	=	1 เมื่อชำระผ่านเคาน์เตอร์ธนาคาร
Y5	=	0 เมื่อชำระผ่านช่องทางอื่น
Y6	=	ผู้ที่แนะนำการยื่นแบบ ภงด.50 ทางอินเทอร์เน็ต โดย
Y6	=	1 เมื่อเป็นเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรแนะนำ
Y6	=	0 เมื่อเป็นการแนะนำจากบุคคลอื่นๆ
Y7	=	จำนวนปีที่ผู้ประกอบการเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมาแล้ว (ปี)
Y8	=	ช่วงเวลาเลือกใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต โดย
Y8	=	1 เมื่อเป็นช่วงเวลา 12.00 - 17.00 น.
Y8	=	0 เมื่อเป็นช่วงเวลาอื่น
Y9	=	ประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้ประกอบการยื่นนอกจาก ภงด. 50 โดย
Y4	=	1 เมื่อเป็นทุกประเภทภาษี คือ ภ.ง.ด. 1 ภ.ง.ด. 3 ภ.ง.ด.53 และ ภ.พ.30
Y4	=	0 เมื่อเป็นบางประเภทภาษีและไม่เคยยื่น
β_0	=	ค่าคงที่
β_i	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย
ui	=	ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่ม

ในการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของตัวแปรตามขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระ โดยพิจารณาจากค่า $\text{Exp}(B)$ เพื่ออธิบายผลลัพธ์ของการศึกษา (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546:104) ดังนี้

ถ้า $\text{Exp}(B) > 1$ คือ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจหรือโอกาสที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงิน ได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระซึ่งพิจารณาความสัมพันธ์ว่า เมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนไป

1 หน่วย โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์จะเปลี่ยนไปทางเดียวกันร้อยละเท่าใด โดยการนำค่าสัมประสิทธิ์ไปลบด้วย 1 คูณ 100

ถ้า $\text{Exp}(B) < 1$ คือ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจหรือโอกาสที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปรอิสระซึ่งพิจารณาความสัมพันธ์ว่า เมื่อตัวแปรอิสระเปลี่ยนไป 1 หน่วย โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์จะเปลี่ยนไปทางตรงข้ามร้อยละเท่าใด โดยการนำ 1 ลบด้วยค่าสัมประสิทธิ์ คูณ 100

ถ้า $\text{Exp}(B) = 1$ คือ โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจหรือโอกาสที่ผู้ประกอบการจะตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ

4.4 การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตระหว่างผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี เป็นการแสดงความคิดเห็นโดยวัดทัศนคติ ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด นำเสนอข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาในรูปแบบตารางความถี่ ร้อยละ และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต ด้วยการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.5 การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยการนำเสนอในรูปแบบตาราง ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคระหว่างระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต ด้วยการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 321 ราย ผู้ศึกษาขอเสนอประเด็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลใน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

1.1 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรีจากตัวอย่าง 321 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จำนวน 173 ราย หรือ ร้อยละ 53.9 รองลงมาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.9 โดยร้อยละ 55.1 หรือ 177 รายมีลักษณะการประกอบกิจการเป็นผู้ให้บริการ ซึ่งจำนวนพนักงานเฉลี่ยของผู้ประกอบการอยู่ที่ 27.63 คน ทุนจดทะเบียนเฉลี่ยอยู่ที่ 25,667,498.44 บาท มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการเฉลี่ย 8.32 ปี ในปีที่ผ่านมา มีผู้ประกอบการมีรายได้เฉลี่ย 55,404,949.27 บาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย 268,357.51 บาท ต่อราย (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ

n = 321		
สภาพทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
ประเภทของนิติบุคคล		
- บริษัทจำกัด*	173	53.9
- ห้างหุ้นส่วน	144	44.9
- บริษัทจำกัดมหาชน และอื่น ๆ	4	1.2
รวม	321	100
ประเภทการประกอบกิจการ		
- ผู้ผลิต	50	15.6
- ขายส่ง	38	11.8
- ขายปลีก	41	12.8
- ผู้ให้บริการ*	177	55.1
- อื่นๆ	15	4.7
รวม	321	100
จำนวนพนักงาน		
- 0 - 10 คน	188	58.6
- 11 - 20 คน	52	16.2
- 21 - 30 คน	18	5.6
- 31 คนขึ้นไป	63	19.6
รวม	321	100
จำนวนพนักงานเฉลี่ย 27.63 คน** ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 52.45		
ทุนจดทะเบียน		
- ไม่เกิน 5 ล้านบาท	270	84.1
- เกิน 5 ล้านบาท	51	15.9
รวม	321	100
ทุนจดทะเบียนเฉลี่ย 25,667,498.44 บาท** ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 139,137,157.32		
ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ		
- 0-5 ปี	168	52.3
- 5-10 ปี	69	21.5
- 10 ปีขึ้นไป	84	26.2
รวม	321	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ระยะเวลาในการดำเนินการเฉลี่ย 8.32 ปี** ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.59		
รายได้ในปีที่ผ่านมา		
- ไม่เกิน 30 ล้านบาท	259	80.7
- เกิน 30 ล้านบาท	62	19.3
รวม	321	100
รายได้ในปีที่ผ่านมาเฉลี่ย 55,404,949.27 บาท** ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 165,425,429.94		
ภาวะภาษีเงินได้นิติบุคคลปีที่ผ่านมา		
- 0-50,000 บาท	225	70.1
- 50,001-100,000 บาท	31	9.7
- 100,001-250,000 บาท	20	6.2
- 250,001-500,000 บาท	20	6.2
- 5 แสนบาทขึ้นไป	25	7.8
รวม	321	100

ภาวะภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีที่ผ่านมาเฉลี่ย 268,357.51 บาท**

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,328,971.71

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ: * แทนค่าด้วย 1 ในสมการถดถอย

** ค่าเฉลี่ยที่ระบุใช้ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

1.2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการในจังหวัดปทุมธานี

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง 321 ราย ในปีภาษีที่ผ่านมาใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตจำนวน 267 ราย หรือร้อยละ 83.2 ไม่ได้ใช้บริการ 54 ราย หรือ ร้อยละ 16.8 โดยเป็นการยื่นแบบด้วยตนเองจำนวน 124 ราย หรือร้อยละ 38.6 และ สำนักงานบัญชียื่นให้ 197 รายหรือร้อยละ 61.4 ซึ่งช่องทางในการชำระภาษีที่ผู้ประกอบการนิยมมากที่สุดด้วยจำนวน 156 ราย หรือร้อยละ 48.6 คือ เคาน์เตอร์เงินฝากของธนาคาร รองลงมาคือ การหักบัญชีเงินฝาก จำนวน 71 ราย หรือ ร้อยละ 22.1 ทั้งนี้ผู้ประกอบการจำนวน 151 ราย หรือร้อยละ 47 รู้จักบริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตจากการแนะนำของเจ้าหน้าที่สรรพากร รองลงมาคือ รู้จักจากการแนะนำของสำนักงานบัญชีจำนวน 130 ราย หรือร้อยละ 40.5 โดยเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมาแล้วเฉลี่ย 2.51 ปี สำหรับ

ช่วงเวลาที่เลือกใช้บริการขึ้นแบบนั้น ผู้ประกอบการ 134 ราย หรือร้อยละ 41.7 ขึ้นแบบในช่วงเช้า และจำนวน 135 ราย หรือร้อยละ 42.1 ขึ้นแบบในช่วงบ่าย และนอกจากการขึ้นแบบ ก.ง.ด. 50 แล้ว ผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 95.3 ยังขึ้นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ประเภทอื่นๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอีกด้วย (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 พฤติกรรมการขึ้นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

n = 321		
พฤติกรรม	ความถี่	ร้อยละ
การขึ้นแบบ ก.ง.ด.50 ผ่านอินเทอร์เน็ตในปีที่ผ่านมา		
- ใช้บริการ*	267	83.2
- ไม่ใช้บริการ	54	16.8
รวม	321	100
วิธีขึ้นแบบ ก.ง.ด.50 ของผู้ประกอบการ		
- หน่วยงานขึ้นเอง	124	38.6
- สำนักงานบัญชียื่นให้*	197	61.4
รวม	321	100
ช่องทางในการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล		
- เคา์เตอร์ธนาคาร*	156	48.6
- ผ่านบัตรเครดิต	26	8.1
- ผ่านตู้เอทีเอ็ม	31	9.7
- หักบัญชีเงินฝาก	71	22.1
- บัตร Tax Smart Card	4	1.2
- อื่นๆ	33	10.3
รวม	321	100
ผู้ที่แนะนำการขึ้นแบบ ก.ง.ด.50 ทางอินเทอร์เน็ต		
- สำนักงานบัญชี	130	40.5
- เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร*	151	47.1
- การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	38	11.8
- อื่นๆ	2	0.6
รวม	321	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

พฤติกรรม	ความถี่	ร้อยละ
จำนวนปีที่ผู้ประกอบการเคยขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ต		
- ไม่เคยขึ้น	15	4.7
- 1 ปี	86	26.79
- 2 ปี	74	23.05
- 3 ปี	58	18.0
- 4 ปี	40	12.5
- 5 ปี	43	13.4
- มากกว่า 5 ปี	5	1.56
รวม	321	100
จำนวนปีที่เคยขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ตเฉลี่ย 2.51 ปี** ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.68		
ช่วงเวลาเลือกใช้บริการขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ต		
- ไม่เคยขึ้น	15	4.7
- ช่วงเช้าก่อนเที่ยง	134	41.7
- ช่วงบ่าย*	135	42.1
- ช่วงเย็น	37	11.5
รวม	321	100
ประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้ประกอบการยื่นนอกจาก ภ.ง.ด.50		
- ไม่เคยยื่น	15	4.7
- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.1)	12	3.7
- ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.3)	41	12.7
- ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย (ภ.ง.ด.53)	22	6.9
- ภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภพ.30)	86	26.8
- ทุกประเภทภาษี*	98	30.5
- ภ.ง.ด.3และ ภ.ง.ด.53	6	1.9
- ภ.ง.ด.53 และ ภพ.30	8	2.5
- ภ.ง.ด.3, ภ.ง.ด. 53 และ ภพ.30	33	10.3
รวม	321	100

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ: * แทนค่าด้วย 1 ในสมการถดถอย

** ค่าเฉลี่ยที่ระบุใช้ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการได้แก่ ประเภทของนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่านมา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา กับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) - χ^2 พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 27 คู่ ดังนี้

1.3.1 วิธีการยื่นแบบของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับ ประเภทนิติบุคคล ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน รายได้ และภาระภาษีปีก่อน

1.3.1 ช่องทางการชำระภาษี มีความสัมพันธ์กับ ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาเปิดกิจการ รายได้ และภาระภาษีปีก่อน

1.3.3 บุคคลแนะนำการยื่นแบบ ภ.ง.ด.50 ทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ จำนวนพนักงาน และรายได้จากการประกอบกิจการปีก่อน

1.3.4 ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาเปิดกิจการ รายได้ และภาระภาษีปีก่อน

1.3.5 ช่วงเวลาที่ใช้เวลายื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน และภาระภาษีปีก่อน

1.3.6 ประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้ประกอบการยื่นนอกจาก ภ.ง.ด.50 มีความสัมพันธ์กับ ประเภทของนิติบุคคล จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่านมา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

ปัจจัย (Sig.)	วิธียื่นแบบ	ช่องทางชำระภาษี	บุคคลแนะนำ	ระยะเวลายื่นแบบ	ช่วงเวลายื่นแบบ	การยื่นแบบประเภทอื่น
ประเภทนิติบุคคล	.002*	.235	.773	.839	.449	.000*
ประเภทธุรกิจ	.000*	.037*	.433	.130	.577	.142
จำนวนพวง.	.000*	.000*	.029*	.943	.003*	.000*
ทุนจดทะเบียน	.001*	.038*	.131	.010*	.017*	.000*
ระยะเวลาเปิดกิจการ	.600	.000*	.056	.000*	.599	.011*
รายได้	.003*	.001*	.002*	.000*	.199	.000*
ภาระภาษี	.001*	.001*	.548	.011*	.006*	.000*

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการได้ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

ปัจจัย (Sig.)	วิธียื่นแบบ	ช่องทางชำระภาษี	บุคคลแนะนำ	ระยะเวลายื่นแบบ	ช่วงเวลายื่นแบบ	การยื่นแบบประเภทอื่น
ประเภทนิติบุคคล	✓					✓
ประเภทธุรกิจ	✓	✓				
จำนวนพวง.	✓	✓	✓		✓	✓
ทุนจดทะเบียน	✓	✓		✓	✓	✓
ระยะเวลาเปิดกิจการ		✓		✓		✓
รายได้	✓	✓	✓	✓		✓
ภาระภาษี	✓	✓		✓	✓	✓

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรีนี้ ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis) สำหรับตัวแปรตามที่มีค่าได้เพียง 2 ค่า (Binary Logistic) ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ค่า Chi-square เท่ากับ 3.677 ค่า Significance .885 ซึ่งมากกว่า .05 จึงสรุปได้ว่าแบบจำลองนี้เหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่า Nagelkerke R-Square เท่ากับ 0.456 แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 45.6 ส่วนค่า Chi-square ของ Step Block และ Model Significance เท่ากับ 0.000 แสดงว่าตัวแปรอิสระในสมการจะมีอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อ การตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ซึ่งโอกาสของการพยากรณ์ถูกต้องอยู่ที่ ร้อยละ 83.2 โดยปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ประเภทนิติบุคคล (Typ1) ระยะเวลาดำเนินกิจการ (Year) ช่องทางการชำระภาษี (Y5) ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต (Y7) และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล (Y9) รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่ส่งผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ปัจจัย	B	S.E.	df	Sig	Exp(B)
ประเภทนิติบุคคล-Typ1	-.879	.422	1	.037*	.415
ประเภทธุรกิจ-Typ2	.712	.404	1	.078	2.037
จำนวนพวง.-STF	-.011	.006	1	.087	.989
ทุนจดทะเบียน-CAP	.000	.000	1	.374	1.000
ระยะเวลาเปิดกิจการ-Year	-.073	.026	1	.004*	.930
รายได้- INC	.000	.000	1	.813	1.000
ภาระภาษี-Tax	.000	.000	1	.452	1.000
วิธียื่นแบบ-Y4	.184	.400	1	.645	1.202
ช่องทางชำระภาษี-Y5	.918	.401	1	.022*	2.504

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัจจัย	B	S.E.	df	Sig.	Exp(B)
บุคคลแนะนำ-Y6	.165	.409	1	.686	1.180
ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบ-Y7	1.042	.185	1	.000*	2.836
ช่วงเวลายื่นแบบ-Y8	-.172	.415	1	.680	.842
การยื่นแบบประเภทอื่น-Y9	1.964	.639	1	.002*	7.130
ค่าคงที่ -Constant	-.300	.532	1	.573	.741

Hosmer and Lemeshow Test Chi-square: 3.677 Sig.: 0.885 Overall Percentage : 83.2

Omnibus Tests of Model Coefficients Step Sig. 0.000 Block Sig. 0.000 Model Sig. 0.000

-2 Log likelihood: 188.978 Cox & Snell R Square: 0.272 Nagelkerke R Square: 0.456

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากผลการศึกษาที่พบว่า ประเภทนิติบุคคล ระยะเวลาดำเนินกิจการ ช่องทางการชำระภาษี ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล มีผลต่อการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ สามารถอธิบายความสัมพันธ์โลจิสติกโดยพิจารณาจากค่า Exp(B) ซึ่งผลลัพธ์ของการศึกษาเป็นดังนี้

2.1 ประเภทนิติบุคคลมีค่า Exp(B) เท่ากับ 0.415 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า นิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตน้อยกว่านิติบุคคลประเภทอื่น 5.85 เท่า (มาจาก $[0.415-1]*100$)

2.2 ระยะเวลาดำเนินกิจการมีค่า Exp(B) เท่ากับ 0.930 ซึ่งน้อยกว่า 1 อธิบายได้ว่า เมื่ออายุของกิจการเพิ่มขึ้น 1 ปี ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตลดลง 0.93 เท่า หรือ ลดลงร้อยละ 7 (มาจาก $[0.930-1]*100$)

2.3 ช่องทางการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลมีค่า Exp(B) เท่ากับ 2.504 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการที่ชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์เงินฝากธนาคารมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าการชำระภาษีผ่านช่องทางอื่น 2.504 เท่า

2.4 ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมีค่า Exp(B) เท่ากับ 2.836 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า เมื่อจำนวนปีที่เคยยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่าน

อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น 1 ปี ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น 2.836 เท่า หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 283.60

2.5 ประเภทภาษีอื่นที่เขยื้อนแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล มีค่า $Exp(B)$ เท่ากับ 7.130 ซึ่งมากกว่า 1 อธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการที่ยื่นแบบทุกประเภทภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ประกอบการที่ยื่นแบบบางประเภทภาษีถึง 7.13 เท่า

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

สำหรับการสำรวจระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตได้กำหนดให้ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นโดยวัดทัศนคติ ที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งผลจากการศึกษาเป็นดังนี้

3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านหน่วยงาน 7 ด้าน ได้แก่ ด้านสิทธิ์ประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด ด้านนวัตกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล และปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ระดับความเห็นดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

n = 321

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านสิทธิประโยชน์	4.10	0.63	มาก
2. ด้านความสะดวก	4.07	0.54	มาก
3. ด้านความประหยัด	4.01	0.63	มาก
4. ด้านนวัตกรรม	3.98	0.55	มาก
5. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.94	0.47	มาก
6. ด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล	3.85	0.56	มาก
7. ด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	3.81	0.63	มาก

ที่มา: จากการสำรวจ

3.1.1 ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ในภาพรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านได้แก่ ความพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ ผู้ประกอบการทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ ความเข้าใจว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถกระทำนอกเวลาราชการได้ ประสบการณ์ในการยื่นแบบช่วงวันหยุดและนอกเวลาราชการ และความเข้าใจถึงสิทธิประโยชน์ที่มากกว่าของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.2 ปัจจัยด้านความสะดวก

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความสะดวกในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านได้แก่ ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวกของกรมสรรพากร ความรวดเร็วในการกรอกข้อมูลที่มากกว่าการยื่นแบบด้วยกระดาษ ความรวดเร็วของเทคโนโลยีเครือข่าย ความรู้ถึงความสะดวกรวดเร็วของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ ความสะดวกในการชำระภาษีที่ธนาคารหรือ Counter Service ความเข้าใจถึงการยื่นแบบเสร็จสมบูรณ์เมื่อชำระภาษีที่ธนาคารหรือ Counter Service และความพึงพอใจของ

ผู้ประกอบการที่ไม่ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่สรรพากรโดยตรงเนื่องจากการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.3 ปัจจัยด้านความประหยัด

ผลการวิเคราะห์ด้านความประหยัดในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านได้แก่ การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถลดต้นทุน และประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสียภาษี การประหยัดเวลา ผู้ประกอบการทราบถึงค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมธนาคารหรือ counter service มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.4 ปัจจัยด้านนวัตกรรม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านนวัตกรรมในภาพรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ ความสวยงามและง่ายต่อการใช้งานของเว็บไซต์กรมสรรพากร ความน่าเชื่อถือ และตรวจสอบได้ของระบบ ความรู้ในเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต การปรับปรุงระบบอย่างสม่ำเสมอของกรมสรรพากร และความง่ายไม่ยุ่งยากของการดาวน์โหลดโปรแกรมยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.5 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ในภาพรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านได้แก่ การตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ การทราบช่องทางทำให้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต การตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากอิทธิพลของการประชาสัมพันธ์ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ควรมีการปรับปรุงวิธีการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร การติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ตลอดเวลา และความรู้จัก E-Filing จากเว็บไซต์ ของกรมสรรพากรมีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.6 ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูลในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่

ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ความมั่นใจว่าจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมภายในหลัง ความมั่นใจในเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยของผู้ให้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร ความมั่นใจในความถูกต้องเรียบริชของข้อมูลหลังการยื่นแบบ ความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์ของกรมสรรพากร ความเชื่อมั่นว่าระบบการให้บริการยื่นแบบฯมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการมั่นใจว่าไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบได้ง่าย และความมั่นใจว่าข้อมูลของผู้ประกอบการจะไม่ถูกนำไปใช้ในทางอื่น มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น

3.1.7 ปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตในภาพรวมพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 แสดงว่าระดับความคิดเห็นในด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้าน ได้แก่ ความพอใจในคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดปัญหา ความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ความไม่ยุ่งยากซับซ้อนของการยื่นแบบ การไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ ผู้ประกอบการไม่เคยต้องยื่นแบบเพิ่มเติมหลังจากยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตแล้ว มีค่าเฉลี่ยในระดับมากทั้งสิ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการ

n = 321			
ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์			
1.1 ความพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ	4.16	0.78	มาก
1.2 ผู้ประกอบการทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ	4.12	0.76	มาก
1.3 ความเข้าใจว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถกระทำนอกเวลาราชการได้	4.05	0.78	มาก
1.4 ประสบการณ์ในการยื่นแบบช่วงวันหยุดและนอกเวลาราชการ	3.88	0.92	มาก
1.5 ความเข้าใจถึงสิทธิประโยชน์ที่มากกว่าของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	3.85	0.88	มาก
2. ปัจจัยด้านความสะดวก			
2.1 ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวกของกรมสรรพากร	4.22	0.73	มาก
2.2 ความรวดเร็วในการกรอกข้อมูลที่มากกว่าการยื่นแบบด้วยกระดาษ	4.14	0.73	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ดีดเห็น
2.3 ความรวดเร็วของเทคโนโลยีเครือข่าย	4.10	0.75	มาก
2.4 ความรู้สึกถึงความสะดวกรวดเร็วของการขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ	4.08	0.81	มาก
2.5 ความสะดวกในการชำระภาษีที่ธนาคารหรือ Counter Service	4.07	0.74	มาก
2.6 ความเข้าใจถึงการขึ้นแบบเสร็จสมบูรณ์เมื่อชำระภาษีที่ ธนาคารหรือ Counter Service	3.97	0.86	มาก
2.7 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่ไม่ต้องติดต่อกับ เจ้าหน้าที่สรรพากรโดยตรงเนื่องจากการขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ต	3.90	0.73	มาก
3. ปัจจัยด้านความประหยัด			
3.1 การขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถลดต้นทุนและ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสียภาษี	4.15	0.87	มาก
3.2 การประหยัดเวลา	4.11	0.89	มาก
3.3 ผู้ประกอบการทราบถึงค่าใช้จ่ายในการขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ต	4.04	0.80	มาก
3.4 ความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมธนาคารหรือ counter service	3.74	0.95	มาก
4. ปัจจัยด้านนวัตกรรม			
4.1 ความพร้อมของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถาน ประกอบการ	4.11	0.72	มาก
4.2 ความสวยงามและง่ายต่อการใช้งานของเว็บไซต์กรมสรรพากร	4.04	0.74	มาก
4.3 ความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ของระบบ	4.01	0.79	มาก
4.4 ความรู้ในเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตและ โปรแกรม คอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ต	3.98	0.76	มาก
4.5 การปรับปรุงระบบอย่างสม่ำเสมอของกรมสรรพากร	3.96	0.73	มาก
4.6 ความง่ายไม่ยุ่งยากของการดาวน์โหลดโปรแกรมขึ้นแบบ ทางอินเทอร์เน็ต	3.77	0.93	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
5. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์			
5.1 การตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากคำแนะนำ ของเจ้าหน้าที่	4.13	0.71	มาก
5.2 การทราบช่องทางการให้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	4.11	0.63	มาก
5.3 การตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากอิทธิพลของ การประชาสัมพันธ์	3.95	0.61	มาก
5.4 ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	3.94	0.74	มาก
5.5 ควรมีการปรับปรุงวิธีการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	3.88	0.83	มาก
5.6 การติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ตลอดเวลา	3.80	0.82	มาก
5.7 ความรู้จัก E-Filing จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร	3.79	0.74	มาก
6. ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล			
6.1 ความมั่นใจว่าจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมภายหลัง	3.93	0.73	มาก
6.2 ความมั่นใจในเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยของ ผู้ให้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร	3.92	0.74	มาก
6.3 ความมั่นใจในความถูกต้องเรียบร้อยของข้อมูลหลังการยื่นแบบ	3.89	0.78	มาก
6.4 ความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์ของกรมสรรพากร	3.89	0.80	มาก
6.5 ความเชื่อมั่นว่าระบบการให้บริการยื่นแบบฯ มีประสิทธิภาพ	3.89	0.77	มาก
6.6 ผู้ประกอบการมั่นใจว่าไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบได้ง่าย	3.81	0.75	มาก
6.7 ความมั่นใจว่าข้อมูลของผู้ประกอบการจะไม่ถูกนำไปใช้ใน ในทางอื่น	3.66	0.96	มาก
7. ปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต			
7.1 ความพอใจในคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดปัญหา	3.91	0.93	มาก
7.2 ความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	3.82	0.78	มาก
7.3 ความไม่ยุ่งยากซับซ้อนของการยื่นแบบ	3.81	0.84	มาก
7.4 การไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ	3.78	0.90	มาก
7.5 ผู้ประกอบการไม่เคยต้องยื่นแบบเพิ่มเติมหลังจากยื่นแบบ ทางอินเทอร์เน็ตแล้ว	3.75	0.96	มาก

ที่มา: จากการสำรวจ

3.2 ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต อันได้แก่ ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด ด้านนวัตกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล และปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยมีสมมติฐานดังนี้

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

H_0 : ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน Sig. ที่คำนวณได้ของแต่ละตัวแปรเป็นไปดังรายละเอียดในตารางที่ 4.8 กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน *ยกเว้น* ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ประกอบการทราบว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ ที่ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ของ 2 ความคิดเห็นนี้และสรุปได้ดังนี้

3.2.1 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ที่การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกัน

3.2.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตที่ไม่พบปัญหาในการยื่นแบบระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

n = 321

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	Levene's F : Sig.	F	Sig.
1. ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์	.247	1.495	0.222
1.1 ความพอใจในสิทธิประโยชน์ที่ได้รับ	.748	0.721	0.396
1.2 ผู้ประกอบการทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ	.859	5.363	0.021*
1.3 ความเข้าใจว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถกระทำนอกเวลาราชการได้	.237	0.001	0.979
1.4 ประสบการณ์ในการยื่นแบบช่วงวันหยุดและนอกเวลาราชการ	.407	1.938	0.165
1.5 ความเข้าใจถึงสิทธิประโยชน์ที่มากกว่าของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.300	0.024	0.878
2. ปัจจัยด้านความสะดวก	.616	0.453	0.502
2.1 ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวกของกรมสรรพากร	.054	1.899	0.169
2.2 ความรวดเร็วในการกรอกข้อมูลที่มากกว่าการยื่นแบบด้วยกระดาษ	.736	0.249	0.618
2.3 ความรวดเร็วของเทคโนโลยีเครือข่าย	.096	0.45	0.503
2.4 ความรู้สึกถึงความสะดวกรวดเร็วของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ	.477	0.386	0.535
2.5 ความสะดวกในการชำระภาษีที่ธนาคารหรือ Counter Service	.642	0.03	0.862
2.6 ความเข้าใจถึงการยื่นแบบเสร็จสมบูรณ์เมื่อชำระภาษีที่ธนาคารหรือ Counter Service	.107	2.099	0.148
2.7 ความพึงพอใจของผู้ประกอบการที่ไม่ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่สรรพากรโดยตรงเนื่องจากการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.312	0.427	0.514
3. ปัจจัยด้านความประหยัด	.785	0.014	0.905
3.1 การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถลดต้นทุนและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสียภาษี	.892	0.034	0.854
3.2 การประหยัดเวลา	.221	0.015	0.904
3.3 ผู้ประกอบการทราบถึงค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.692	0.142	0.706
3.4 ความเหมาะสมของค่าธรรมเนียมธนาคารหรือ counter service	.086	0.079	0.779

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	Levene's F : Sig.	F	Sig.
4. ปัจจัยด้านนวัตกรรม	.851	1.17	0.28
4.1 ความพร้อมของอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในสถานประกอบการ	.506	0.039	0.844
4.2 ความสวยงามและง่ายต่อการใช้งานของเว็บไซต์ กรมสรรพากร	.906	0.132	0.716
4.3 ความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ของระบบ	.388	1.021	0.313
4.4 ความรู้ในเรื่องการใช้งานอินเทอร์เน็ตและโปรแกรม คอมพิวเตอร์ที่เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ต	.510	1.022	0.313
4.5 การปรับปรุงระบบอย่างสม่ำเสมอของกรมสรรพากร	.817	0.788	0.375
4.6 ความง่ายไม่ยุ่งยากของการดาวน์โหลดโปรแกรมขึ้นแบบทาง อินเทอร์เน็ต	.908	1.024	0.312
5. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์	.979	0.17	0.68
5.1 การตัดสินใจขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากคำแนะนำของ เจ้าหน้าที่	.875	0.377	0.54
5.2 การทราบช่องทางการให้บริการขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.228	0.416	0.519
5.3 การตัดสินใจขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ตเกิดจากอิทธิพลของ การประชาสัมพันธ์	.344	0.814	0.368
5.4 ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการขึ้นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.403	1.779	0.183
5.5 ควรมีการปรับปรุงวิธีการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร	.194	0.626	0.43
5.6 การติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ตลอดเวลา	.262	0.085	0.77
5.7 ความรู้จัก E-Filing จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร	.920	1.273	0.26
6. ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล	.539	0.019	0.891
6.1 ความมั่นใจว่าจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมภายในหลัง	.070	0	0.994
6.2 ความมั่นใจในเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยของ ผู้ให้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร	.707	2.251	0.135
6.3 ความมั่นใจในความถูกต้องเรียบร้อยของข้อมูลหลังการขึ้นแบบ	.466	1.815	0.179
6.4 ความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์ของกรมสรรพากร	.211	1.223	0.27
6.5 ความเชื่อมั่นว่าระบบการให้บริการขึ้นแบบฯมีประสิทธิภาพ	.357	0	0.991
6.6 ผู้ประกอบการมั่นใจว่าไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบ ได้ง่าย	.096	0.336	0.563
6.7 ความมั่นใจว่าข้อมูลของผู้ประกอบการจะไม่ถูกนำไปใช้ในทางอื่น	.515	0.728	0.394

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านหน่วยงาน	Levene's F : Sig.	F	Sig.
7. ปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.815	1.083	0.299
7.1 ความพอใจในคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดปัญหา	.414	0.837	0.361
7.2 ความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	.716	0.662	0.416
7.3 ความไม่ยุ่งยากซับซ้อนของการยื่นแบบ	.080	0.184	0.668
7.4 การไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ	.382	5.296	0.022*
7.5 ผู้ประกอบการไม่เคยต้องยื่นแบบเพิ่มเติมหลังจากยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตแล้ว	.259	0.484	0.487

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 4 ความแตกต่างของความคิดเห็นโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ระดับความเห็นระดับปานกลางทุกข้อคำถาม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 ระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตขัดข้องหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.2 ปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่ พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.3 ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.4 ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.5 ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์ พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.6 ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.7 ปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณียกรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาดหรือขัดข้อง พบว่าความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

n= 321

ปัญหาและอุปสรรค	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตขัดข้องหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง	2.95	0.97	ปานกลาง
2. มีปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่	2.84	1.01	ปานกลาง
3. ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน	2.72	1.05	ปานกลาง
4. ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี	2.66	1.01	ปานกลาง
5. ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์	2.60	1.07	ปานกลาง
6. ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง	2.57	1.04	ปานกลาง
7. ปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณียกรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาดหรือขัดข้อง	2.52	1.13	ปานกลาง

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.2 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรค โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยมีสมมติฐานดังนี้

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

H_0 = ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน

H_1 = ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐาน Sig. ที่คำนวณได้ของแต่ละตัวแปรเป็นไปตามรายละเอียดในตารางที่ 4.10 กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่ ที่ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ของความคิดเห็นนี้และสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่ระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ปัญหาและอุปสรรค	Levene's F: Sig.	F	Sig.
1. ระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตช้าหรือหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง	.376	3.341	0.068
2. มีปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่	.085	4.558	0.034*
3. ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน	.803	2.431	0.12
4. ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี	.656	0.822	0.365
5. ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์	.610	2.162	0.142
6. ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง	.408	0.837	0.361
7. ปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณีการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาดหรือขัดข้อง	.062	1.667	0.198

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ 321 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ และวิเคราะห์ผลการศึกษาด้วยวิธีทางสถิติ จากข้อค้นพบที่ได้สามารถสรุปการศึกษา อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

1.1.1 สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ประกอบการในจังหวัดปราจีนบุรีจากตัวอย่าง 321 ราย พบว่า ร้อยละ 53.9 เป็นบริษัทจำกัด โดยร้อยละ 55.1 มีลักษณะเป็นผู้ให้บริการ ซึ่งมีจำนวนพนักงานเฉลี่ย 27.63 คน ทุนจดทะเบียนเฉลี่ย 25,667,498.44 บาท มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการเฉลี่ย 8.32 ปี รายได้เฉลี่ย 55,404,949.27 บาท และมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลเฉลี่ย 268,357.51 บาทต่อราย

1.1.2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล

สำหรับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล นั้น ในปีภาษีที่ผ่านมาผู้ประกอบการร้อยละ 83.2 ใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 16.8 ไม่ได้ใช้บริการ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.4 เป็นการยื่นแบบโดยสำนักงานบัญชี ซึ่งช่องทางในการชำระภาษีที่ผู้ประกอบการนิยมมากที่สุดเคาน์เตอร์เงินฝากของธนาคาร ทั้งนี้ผู้ประกอบการร้อยละ 47 รู้จักบริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตจากการแนะนำของเจ้าหน้าที่สรรพากร โดยเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมาแล้วเฉลี่ย 2.51 ปี ร้อยละ 42.1 ยื่นแบบในช่วงบ่าย ทั้งนี้นอกจากการยื่นแบบ ภ.ง.ด.

50 แล้ว ผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดหรือร้อยละ 95.3 ยังยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ประเภทอื่น ๆ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

1.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการกับพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ประกอบด้วย

- 1) วิธีการยื่นแบบของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับ ประเภทนิติบุคคล ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน รายได้ และภาระภาษีปีก่อน
- 2) ช่องทางการชำระภาษี มีความสัมพันธ์กับ ประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาเปิดกิจการ รายได้ และภาระภาษีปีก่อน
- 3) บุคคลแนะนำการยื่นแบบ ภ.ง.ด.50 ทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ จำนวนพนักงาน และรายได้จากการประกอบกิจการปีก่อน
- 4) ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาเปิดกิจการ รายได้ และภาระภาษีปีก่อน
- 5) ช่วงเวลาที่ใช้เวลายื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน และภาระภาษีปีก่อน
- 6) ประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ผู้ประกอบการยื่นนอกจาก ภงด.50 มีความสัมพันธ์กับ ประเภทของนิติบุคคล จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ รายได้ในปีที่ผ่านมา และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระในปีที่ผ่านมา

1.2 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ประเภทนิติบุคคล ระยะเวลาดำเนินกิจการ ช่องทางการชำระภาษี ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยที่

1.2.1 นิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตน้อยกว่านิติบุคคลประเภทอื่น 5.85 เท่า

1.2.2 เมื่ออายุของกิจการเพิ่มขึ้น 1 ปี ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตลดลง 0.93 เท่า หรือลดลงร้อยละ 7

1.2.3 ผู้ประกอบการที่ชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์เงินฝากธนาคารมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าการชำระภาษีผ่านช่องทางอื่น 2.504 เท่า

1.2.4 เมื่อจำนวนปีที่เคยยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น 1 ปี ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น 2.836 เท่า หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 283.60

1.2.5 ผู้ประกอบการที่ยื่นแบบทุกประเภทภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ประกอบการที่ยื่นแบบบางประเภทภาษี 7.13 เท่า

1.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต

1.3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ทุกปัจจัยอันประกอบด้วย ด้านสิทธิ์ประโยชน์ ด้านความสะดวก ด้านความประหยัด ด้านนวัตกรรม ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล และปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 – 4.50 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.3.2 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ใน 2 ด้านได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ประกอบการทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ

1.4 ความแตกต่างของความคิดเห็น โดยเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

1.4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต อันประกอบด้วย ปัญหาจากระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตขัดข้องหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง ปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่ ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์ ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง และปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณีการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาดหรือขัดข้อง มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 – 3.50 แสดงว่าระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.4.4 ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือปัญหาในการดาวน์โหลดโปรแกรม และการติดตั้งเวอร์ชันใหม่

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษสามารถอภิปรายผลโดยแยกเป็นหัวข้อ ดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านผู้ประกอบการ ได้แก่ ประเภทนิติบุคคล ประเภทของการประกอบกิจการ จำนวนพนักงาน ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาดำเนินกิจการ รายได้ ภาระภาษี กับพฤติกรรมกรยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ปัจจัยด้านผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับบางพฤติกรรมในการยื่นแบบฯและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุธิดา ทุงแจ่ม(2550) ที่ค้นพบว่า รายได้ของกิจการ ประเภทของการประกอบกิจการ การมีคอมพิวเตอร์ที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบอินเทอร์เน็ตได้ การใช้สำนักงานบัญชีเป็นผู้ยื่นแบบมีความสัมพันธ์กับการใช้บริการยื่นแบบฯแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์(2548) และบุญรัตน์ ศิลปถาวรกุล(2547) ที่ต่างระบุถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต

2.2 ปัจจัยด้านหน่วยงานที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ประเภทนิติบุคคล ระยะเวลาดำเนินกิจการ ช่องทางการชำระภาษี ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วัชรินทร์ สองอุ้น (2556) สุธิดา ทุงแจ่ม(2550) และ ฉวีวรรณ ผลาหาญ (2555) โดยแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษามีโอกาสของการพยากรณ์ถูกต้องอยู่ที่ร้อยละ 83.2 แต่ค่า Nagelkerke R-Square เท่ากับ 0.456 แสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้เพียงร้อยละ 45.6 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังมีตัวแปรอื่นๆซึ่งอยู่นอกเหนือแบบจำลองนี้ที่มีผลต่อการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และสามารถอภิปรายแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อการยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ปัจจัยทั่วไปของผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้ นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จากการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Binary Logistic Regression Analysis) ประกอบด้วย ประเภทนิติบุคคล และระยะเวลาดำเนินกิจการ โดยประเภทนิติบุคคล มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามหรือมีค่าเป็นลบกับการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต แสดงให้เห็นว่าเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ บริษัทจำกัด มีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตน้อยกว่านิติบุคคลประเภทอื่น ส่วนระยะเวลาดำเนินกิจการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามหรือมีค่าเป็นลบกับการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเช่นกัน โดยอธิบายได้ว่าเมื่ออายุของกิจการเพิ่มขึ้นผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตลดลง ซึ่งปัจจัยด้านระยะเวลาดำเนินกิจการหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งคืออายุของกิจการนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของบุญรัตน์ ศิลปถาวรกุล(2547) ที่ค้นพบว่า อายุของผู้เสียภาษีมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อกิจการอายุเพิ่มมากขึ้นผู้ประกอบการย่อมมีประสบการณ์ในการยื่นแบบฯมากขึ้นจึงส่งผลให้เกิดความเคยชินและยึดติดกับการกระทำแบบเดิมๆจึงหันไปใช้ช่องทางอื่นในการยื่นแบบฯแทน อีกทั้งแต่เนื่องจากการยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางการยื่นแบบฯโดยสมัครใจซึ่งตัวแทนของกิจการที่มีอายุการดำเนินงานมากในการศึกษานี้อาจไม่ได้ให้ความสำคัญกับการยื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ตก็เป็นได้

2.2.2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการยื่นแบบฯของผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ช่องทางการชำระภาษี ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยช่องทางการชำระภาษีมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไปในทิศทางเดียวกันหรือมีค่าเป็นบวก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการที่ชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์เงินฝากธนาคารมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าการชำระภาษีผ่านช่องทางอื่น ระยะเวลาที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไปในทิศทางเดียวกันหรือมีค่าเป็นบวก โดยเมื่อจำนวนปีที่เคยยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น และประเภทภาษีอื่นที่เคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตนอกจากภาษีเงินได้นิติบุคคล

มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจยื่นแบบฯภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตไปในทิศทางเดียวกันหรือมีค่าเป็นบวกเช่นกัน ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้ประกอบการที่ยื่นแบบทุกประเภทภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ประกอบการที่ยื่นแบบบางประเภทภาษี ทั้งนี้อาจสันนิษฐานได้ว่าเมื่อผู้เสียภาษีมีประสบการณ์ในการยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น

2.3 ความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหน่วยงานกับการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต จากผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกันใน 2 ด้านคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ประกอบการทราบว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ อาจสันนิษฐานได้ว่า การตัดสินใจยื่นแบบฯหรือไม่ยื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ต น่าจะเกี่ยวข้องกับ ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ในส่วนของทราบข้อมูลว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ และปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตในส่วนของ การไม่พบปัญหาในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวัชรินทร์ สองอุ้น (2556) ที่ค้นพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต คือ ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการยื่นแบบฯ และการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้บริการ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของฉันทานต์ สุรัชตนันท์ (2555) ที่ค้นพบว่าสิทธิประโยชน์จูงใจที่ส่งผลให้ผู้เสียภาษียินดีที่จะยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต คือ การยืดกำหนดเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันที่ 15 ของเดือนถัดไป อีกทั้งผลการศึกษายังตอบสนองต่อกรอบแผนดำเนินงานกรมสรรพากรที่ต้องการสำรวจความคิดเห็นของผู้เสียภาษี (Customer Survey) และเสริมสร้างความสมัครใจและปลูกฝังจิตสำนึกในการเสียภาษีอีกด้วย

2.4 ความแตกต่างของความคิดเห็น โดยเฉลี่ยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จากผลการศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่ระหว่างผู้ประกอบการที่ตัดสินใจยื่นแบบกับไม่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมีความแตกต่างกัน อาจแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจยื่นแบบฯหรือไม่ยื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ตน่าจะเกี่ยวข้องกับปัญหาในการดาวน์โหลดโปรแกรมและการติดตั้งเวอร์ชัน

ใหม่ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของฉวีวรรณ ผลาหาญ(2554) และวัชรินทร์ สองอุ่น (2556) ที่พบว่าปัญหาในการใช้บริการอื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ตคือ ขั้นตอนการสมัคร และ ทำรายการยุ่งยาก ซึ่งข้อค้นพบนี้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรโดยหลักการบริหาร ความเสี่ยง (Compliance Risk management) ในส่วนของขั้นตอนศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางภาษีของผู้เสียภาษีในแต่ละกลุ่ม

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอเชิงนโยบาย

จากแนวคิดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีอากรที่ดี อันประกอบด้วยหลักความเป็น ธรรม ความแน่นอน ความสะดวกและความประหยัด ซึ่งกรมสรรพากรได้นำบริการอื่นแบบ ฯ และ ชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตมาใช้ นับเป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารจัดการเก็บภาษีอากร และ การดำเนินการให้ผู้มีเงิน ได้ทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาสามารถเลือกยื่นแบบแสดงรายการ และ ชำระภาษีได้หลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อเสนอเชิงนโยบายมีดังนี้

3.1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า ผู้ประกอบการที่ชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์เงินฝาก ธนาคารมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตมากกว่าการชำระภาษีผ่านช่องทางอื่น อาจแสดงให้เห็นว่าการชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์ เงินฝากธนาคารมีความสะดวกและประหยัดมากที่สุดสำหรับผู้เสียภาษี ดังนั้นเพื่อเพิ่มจำนวน ผู้ใช้บริการอื่นแบบฯผ่านอินเทอร์เน็ตให้มากยิ่งขึ้น กรมสรรพากรควรกำหนดนโยบายในการ ส่งเสริมให้ผู้เสียภาษีใช้บริการชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์ธนาคารมากยิ่งขึ้น โดยอาจเริ่มจากการลด ค่าธรรมเนียมในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรมสรรพากรสำหรับผู้เสียภาษีที่ชำระเงิน ผ่านเคาน์เตอร์ธนาคาร หรือ ในอีกด้านหนึ่ง กรมสรรพากรอาจปรับปรุงขั้นตอน กระบวนการ หรือ ระบบการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์บริการของกรมสรรพากรเองให้มีความสะดวก เช่นเดียวกันกับการชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์เงินฝากของธนาคาร โดยอาจเริ่มจากเปิดให้ผู้เสียภาษี ที่ยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตสามารถชำระภาษีผ่านเคาน์เตอร์บริการของกรมสรรพากรได้ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เสียภาษีหันมาใช้บริการอื่นแบบฯผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น

3.1.2 การเพิ่มโอกาสในการยื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้เสียภาษี ให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาที่พบว่า จำนวนปีที่เคยยื่นแบบและชำระภาษีเงินได้นิติ บุคคลผ่านอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดง รายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น และผู้ประกอบการที่ยื่นแบบ

ทุกประเภทภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ประกอบการที่ยื่นแบบบางประเภทภาษี อาจแสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้เสียภาษีมียุทธศาสตร์ในการยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจะมีแนวโน้มในการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น ซึ่งเพื่อจะสามารถนำข้อค้นพบนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มจำนวนผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ต กรมสรรพากรควรเพิ่มโอกาสในการยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้แก่ผู้เสียภาษีให้มากยิ่งขึ้น โดยการกำหนดนโยบายเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตทุกประเภทภาษีที่มีหน้าที่หรือการเพิ่มประเภทภาษีที่สามารถยื่นแบบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตให้มากยิ่งขึ้น เช่น แบบยื่นรายการภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 58(2) กรณีหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50(1) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1)(2) แห่งประมวลรัษฎากร [ภ.ง.ด. 1 ก] หรือ การอนุญาตให้ผู้กระทำการแทนผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายสามารถยื่นแบบฯผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ เป็นต้น

3.1.3 จากข้อค้นพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ประกอบการทราบว่า การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการไม่พบปัญหาในการยื่นแบบ และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดาวน์โหลดโปรแกรมและการติดตั้งเวอร์ชันใหม่ ระหว่างผู้ประกอบการที่ยื่นแบบฯ กับไม่ยื่นแบบผ่านทางอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า สิทธิประโยชน์และขั้นตอนการยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญต่อผู้เสียภาษีที่จะใช้ประกอบการตัดสินใจยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งกรมสรรพากรควรตระหนักถึงปัจจัยเหล่านี้ และนำไปใช้ในการกำหนดมาตรการจูงใจผู้เสียภาษี อีกทั้งควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงสิทธิประโยชน์ของการยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ต ที่ได้รับมากกว่าการยื่นแบบแสดงรายการตามปกติที่หน่วยจัดเก็บให้ผู้เสียภาษีทราบอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 เนื่องจากการศึกษานี้ค้นหาเฉพาะข้อเท็จจริงของผู้ประกอบการต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปหากศึกษาถึงสาเหตุของการไม่สมัครยื่นแบบฯทางอินเทอร์เน็ตควบคู่กันไปด้วยจะส่งผลให้การศึกษารอบคลุมกว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3.2.2 ในอนาคตด้วยสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้เสียภาษีอาจเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในอนาคตควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติมปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

3.2.3 เนื่องจากนิติบุคคล เป็นหน่วยงานที่ไม่มีชีวิตหรือความสามารถในการคิดวิเคราะห์เองได้ อีกทั้งเข้าถึงได้ยาก และมีความอ่อนไหวต่อประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับภาระภาษี

ที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งส่งผลให้การศึกษาเกี่ยวกับข้อคิดเห็นของนิสิตบุคคลมีจำนวนจำกัด เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการณ์ขึ้นแบบๆของนิสิตบุคคลในกลุ่มประชากรที่กว้างขึ้นและเห็นความแตกต่างในปัจจัยที่ส่งผลต่อการขึ้นแบบๆและชำระภาษีผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การศึกษาในครั้งต่อไปจึงควรศึกษาโดยกำหนดกลุ่มประชากรแบบเปรียบเทียบระหว่างความเห็นของผู้เสียภาษีโดยตรงกับตัวแทนของนิสิตบุคคล หรืออาจเป็นการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตบุคคลแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2559). *ประโยชน์ที่ได้รับจากการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต*. สืบค้นจาก www.rd.go.th
- กรมสรรพากร. (2559). *ผลการจัดเก็บภาษี* สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/310.0.html>
- กรมสรรพากร. (2559). *ภาษีเงินได้นิติบุคคล* สืบค้นจาก <http://www.rd.go.th/publish/308.0.html>
- ฉวีวรรณ ผลาหาญ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ต:กรณีศึกษาผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในจังหวัดปราจีนบุรี*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ชิตพล กาญจนกิจ และจุฑาทอง จารุมิลินท. (2547). จากกระบวนทัศน์ใหม่ของการให้บริการสาธารณะ: เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลง *สรรพากรสาส์น*. 51(10), 99-103.
- ณัชชา เกียรติไทยพิพัฒน์. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตท้องที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- บุญรัตน์ ศิลปะถาวรกุล. (2547). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทางอินเทอร์เน็ต*. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ปรีดา นาคเนาทิม. (2535). *เศรษฐศาสตร์การภาษีอากร 1*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วโรทัย โกศลพิศิษฐ์กุล. (2544). "ทฤษฎีภาษีอากร" ใน *ประมวลสาระชุดวิชาเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ* หน่วยที่ 9 หน้า 193-223. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
- วัชรินทร์ สองอูน. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิราภรณ์ โคลงชัย. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.

- ศิริรัตน์ มุขดารา. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ตในสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 9*. (วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต "ไม่ได้ตีพิมพ์"). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- ศศิกันต์ จตุปา. (2557). "การบริหารจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร". *วารสารนักบริหาร* 34(1), (มกราคม – มิถุนายน): หน้า 40-50.
- สายสุนีย์ บัวชุม. (2548). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีเงินได้ของบริษัทจำกัดในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต "ไม่ได้ตีพิมพ์"). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง. (2558). *ข่าวกระทรวงการคลัง*. กรุงเทพมหานคร:
กลุ่มสารนิเทศการคลัง
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2558). *การจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลพ.ศ.2533-2557*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานประมาณของรัฐบาล
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2555). *การบริหารจัดเก็บภาษีอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง*. สืบค้นจาก <http://www.rukaccounting.com/news/325733/>
- สุธิดา ทุงแจ่ม. (2550). *ตัวกำหนดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการใน อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต "ไม่ได้ตีพิมพ์"). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- เสนาะ ดิยาวี. (2538). *การสื่อสารในองค์การ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัครารวรรณ งามญาณ. (2554). อันเนื่องมาแต่สูตรของยามานะ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 43(131), หน้า 46 – 60.
- Everett M. Rogers. (1962). *Diffusion of Innovations*. New York: The Free Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สืบราชสันตติวงศ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบ

อินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

ดังนั้นจึงขอความกรุณาจากท่านโปรดให้ข้อมูล ในแบบสอบถามชุดนี้ตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ต่อไปในอนาคต และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

1. ประเภทของนิติบุคคล

☐ 1. บริษัทจำกัด	☐ 2. บริษัทจำกัด(มหาชน)
☐ 3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	☐ 3. อื่นๆ (โปรดระบุ)

.....
2. ประเภทของการประกอบกิจการส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการ

☐ 1. ผู้ผลิต	☐ 2. ผู้ขายส่ง	☐ 3. ผู้ขายปลีก
☐ 4. ผู้ให้บริการ	☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ)	
3. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ.....ปี
4. รายได้ของสถานประกอบการในปีที่ผ่านมา.....บาท
5. ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีที่ผ่านมา.....บาท
6. จำนวนพนักงานในกิจการของท่าน.....คน
7. ทุนจดทะเบียนของกิจการ.....บาท

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ประกอบการ

8. ในปีภาษีที่ผ่านมาหน่วยงานของท่านใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตหรือไม่

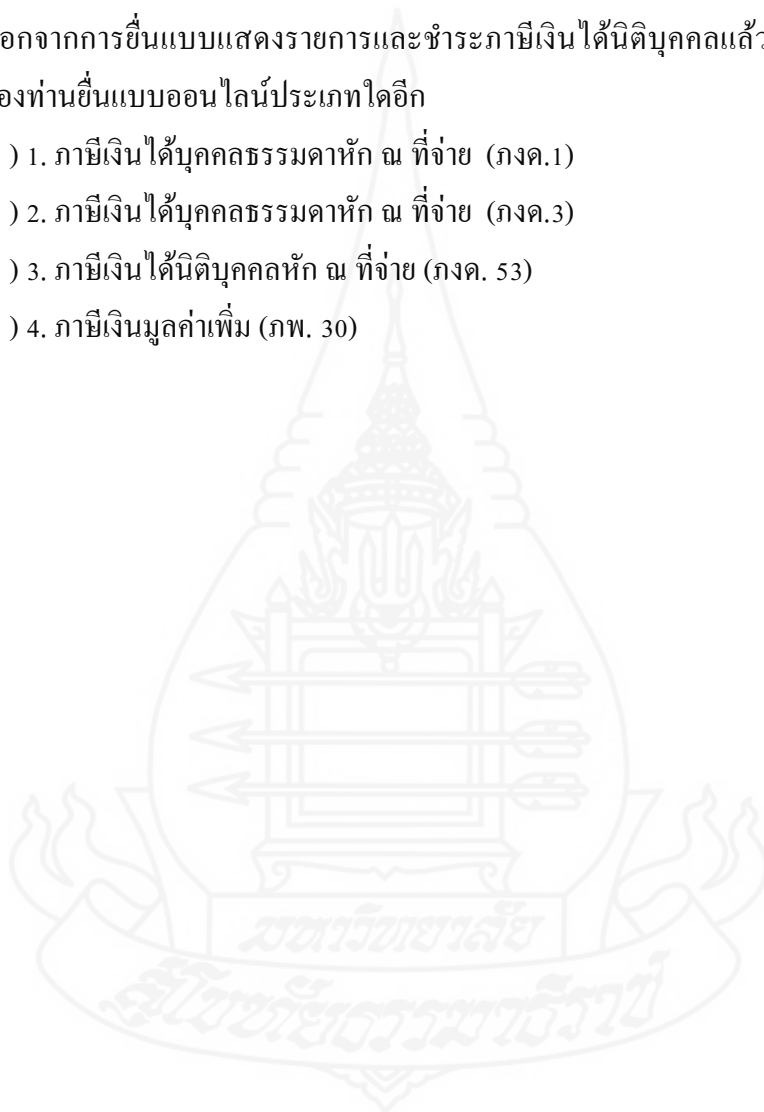
☐ 1. ใช้บริการ	☐ 2. ไม่ใช้บริการ
---------------------------------------	--
9. สถานประกอบการของท่านยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลอย่างไร

☐ 1. ยื่นด้วยตนเอง/หน่วยงานยื่นเอง	☐ 2. สำนักงานบัญชียื่นให้
☐ 3. อื่นๆ(โปรดระบุ)	
10. หน่วยงานของท่านใช้ช่องทางใดในการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคล

☐ 1. เคา์เตอร์ธนาคาร	☐ 2. ผ่านบัตรเครดิต
☐ 3. เอทีเอ็ม(ATM)	☐ 4. หักบัญชีเงินฝากธนาคาร
☐ 5. Tax Smart Card	☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ).....
11. ท่านรู้จักบริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างไร

☐ 1. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน/สำนักงานบัญชีแนะนำ
☐ 2. เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรแนะนำ
☐ 3. เอกสารประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร
☐ 4. อื่นๆ(โปรดระบุ).....

12. ท่านเคยยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ตมาแล้ว.....ปี
13. ช่วงเวลาที่ท่านเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลทางอินเทอร์เน็ต
- () 1. ช่วงเช้าก่อน 12.00 น. () 2. ช่วงบ่ายก่อน 17.00 น.
- () 3. ช่วงเย็นหลัง 17.00 น.
14. นอกจากการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้วสถานประกอบการของท่านยื่นแบบออนไลน์ประเภทใดอีก
- () 1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย (ภงด.1)
- () 2. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย (ภงด.3)
- () 3. ภาษีเงินได้นิติบุคคลหัก ณ ที่จ่าย (ภงด. 53)
- () 4. ภาษีเงินมูลค่าเพิ่ม (ภพ. 30)

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบ
อินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์					
1.1 ท่านทราบว่ากรมสรรพากรมีช่องทางบริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
1.2 ท่านรู้จัก E-Filing จากเว็บไซต์ของกรมสรรพากร					
1.3 ท่านทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ของการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
1.4 การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรมีอิทธิพลต่อท่านในการตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
1.5 คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรหรือเพื่อนมีอิทธิพลต่อท่านในการตัดสินใจยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
1.6 ท่านติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์การยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา					
1.7 ท่านคิดว่าวิธีการประชาสัมพันธ์ในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากรควรปรับปรุง					
2. ปัจจัยด้านขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
2.1 ท่านมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
2.2 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมีขั้นตอนไม่ยุ่งยากซับซ้อน					
2.3 ท่านไม่พบปัญหาในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
2.4 หลังจากยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตแล้ว ท่านไม่เคยไปยื่นแบบเพิ่มเติมที่สำนักงานพื้นที่สาขา					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.5 เมื่อเกิดปัญหาท่านพอใจที่เจ้าหน้าที่สรรพากรให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตได้ทันที					
3. ปัจจัยด้านนวัตกรรม					
3.1 สถานประกอบการของท่านมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พร้อมที่จะยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
3.2 โปรแกรมยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากรสามารถดาวน์โหลดได้ง่ายไม่ยุ่งยาก และสามารถดาวน์โหลดได้ด้วยตนเอง					
3.3 ท่านเห็นว่ากรมสรรพากรมีการปรับปรุงระบบการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ					
3.4 ท่านเห็นว่าโปรแกรมยื่นแบบมีระบบที่น่าเชื่อถือและสามารถตรวจสอบขั้นต้นได้					
3.5 ท่านเห็นว่าเว็บไซต์ของกรมสรรพากรง่ายต่อการใช้งานและมีความสวยงาม					
3.6 จากการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตส่งผลให้ท่านมีความรู้เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตและโปรแกรมต่างๆมากยิ่งขึ้น					
4. ปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์					
4.1 ท่านทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถขยายเวลายื่นแบบออกไปอีก 8 วันนับจากวันสุดท้ายของกำหนดเวลายื่นแบบปกติ					
4.2 ท่านทราบว่ากรยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถกระทำได้นอกเวลาราชการ(สามารถยื่นแบบในวันหยุด และเวลา 16.30 – 22.00 น.ได้)					
4.3 ท่านเคยยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตในวันหยุดและในเวลา 16.30-22.00 น.					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.4 ท่านคิดว่าได้รับสิทธิประโยชน์จากการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา					
4.5 ท่านรู้สึกพอใจที่ได้รับประโยชน์จากการใช้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
5. ปัจจัยด้านความสะดวก					
5.1 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสะดวกและรวดเร็วกว่าการยื่นแบบที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา					
5.2 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตมีเทคโนโลยีระบบเครือข่ายที่ทำงานได้รวดเร็ว					
5.3 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตใช้เวลาในการกรอกข้อมูลรวดเร็วกว่าการยื่นแบบด้วยกระดาษ					
5.4 ท่านพึงพอใจในการบริการของกรมสรรพากรในการอำนวยความสะดวกเรื่องการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
5.5 ท่านได้รับความสะดวกในการชำระภาษีที่ธนาคารหรือ counter service					
5.6 ท่านทราบว่ากรณียื่นแบบสมบูรณ์ทันที เมื่อท่านชำระภาษีที่ธนาคารหรือ counter service					
5.7 ท่านเห็นว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่ท่านไม่ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง					
6. ปัจจัยด้านความประหยัด					
6.1 ท่านทราบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
6.2 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตสามารถลดต้นทุนและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปเสียภาษี					
6.3 ท่านคิดว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตทำให้ท่านประหยัดเวลา					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.4 ท่านคิดว่าค่าธรรมเนียมของธนาคาร หรือ counter service มีความเหมาะสม					
7. ปัจจัยด้านความปลอดภัยและความถูกต้องของข้อมูล					
7.1 ท่านมั่นใจในเทคโนโลยีการรักษาความปลอดภัยของผู้ให้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร					
7.2 หลังจากยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตท่านมั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบถูกต้องเรียบร้อย					
7.3 ท่านมั่นใจว่าหลังจากยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตแล้วจะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติมภายหลัง					
7.4 ท่านไม่รู้สึกรว่าการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตส่งผลให้สถานประกอบการของท่านเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบภาษีได้ง่าย					
7.5 ท่านไม่กังวลว่าข้อมูลสถานประกอบการของท่านอาจถูกใช้ในทางอื่น					
7.6 ท่านเชื่อมั่นว่ากรมสรรพากรมีความซื่อสัตย์ในการให้บริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ต					
7.7 ท่านเชื่อมั่นว่าบริการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากรมีประสิทธิภาพ					

ส่วนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ประกอบการ

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตขัดข้องหลุดบ่อย การยื่นแบบไม่ต่อเนื่อง					
2. มีปัญหาการดาวน์โหลดโปรแกรม/ติดตั้งเวอร์ชันใหม่					
3. ปัญหาขั้นตอนการสมัครและทำรายการยุ่งยากซับซ้อน					
4. ความไม่มั่นใจว่าข้อมูลการยื่นแบบมีการประมวลผลเสร็จสมบูรณ์					
5. ปัญหาค่าธรรมเนียมธนาคารที่ต้องแบกรับในกรณีที่ต้องชำระภาษี					
6. ปัญหาการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึง					
7. ปัญหาการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่กรณีการยื่นแบบทางอินเทอร์เน็ตผิดพลาดหรือขัดข้อง					

ขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

Warnings

Text: Typ1 Command: LOGISTIC REGRESSION
 This procedure cannot use string variables longer than 8 bytes. The values will be truncated.

Case Processing Summary

Unweighted Cases ^a		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	321	100.0
	Missing Cases	0	.0
	Total	321	100.0
Unselected Cases		0	.0
Total		321	100.0

a. If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.

Dependent Variable Encoding

Original Value	Internal Value
.00	0
1.00	1

Categorical Variables Codings

	Frequency	Parameter coding	
		(1)	
Typ1 0	148	1.000	
1	173	.000	

Block 0: Beginning Block

Classification Table^{a,b}

Observed		Predicted		
		Y		Percentage Correct
		.00	1.00	
Step 0	Y .00	0	54	.0
	1.00	0	267	100.0
Overall Percentage				83.2

a. Constant is included in the model.

b. The cut value is .500

Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 0	Constant	1.598	.149	114.735	1	.000	4.944

Variables not in the Equation^a

			Score	df	Sig.
Step 0	Variables	Typ1(1)	5.883	1	.015
		Typ2	3.003	1	.083
		STF	2.676	1	.102
		CAP	.010	1	.919
		Year	4.808	1	.028
		INC	.447	1	.504
		Tax	.113	1	.737
		Y4	4.788	1	.029
		Y5	11.266	1	.001
		Y6	.032	1	.858
		Y7	44.958	1	.000
		Y8	2.979	1	.084
		Y9	7.305	1	.007

a. Residual Chi-Squares are not computed because of redundancies.

Block 1: Method = Enter

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	101.886	13	.000
	Block	101.886	13	.000
	Model	101.886	13	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	188.978 ^a	.272	.456

a. Estimation terminated at iteration number 7 because parameter estimates changed by less than .001.

Hosmer and Lemeshow Test

Step	Chi-square	df	Sig.
1	3.677	8	.885

Contingency Table for Hosmer and Lemeshow Test

		Y = .00		Y = 1.00		Total
		Observed	Expected	Observed	Expected	
Step 1	1	24	23.371	8	8.629	32
	2	11	12.311	22	20.689	33
	3	6	6.961	26	25.039	32
	4	6	4.593	26	27.407	32
	5	2	3.022	31	29.978	33
	6	2	1.782	30	30.218	32
	7	1	1.028	31	30.972	32
	8	1	.591	31	31.409	32
	9	1	.273	31	31.727	32
	10	0	.066	31	30.934	31

Classification Table^a

		Predicted			
		Y		Percentage Correct	
Observed		.00	1.00		
Step 1	Y	.00	24	30	44.4
		1.00	9	258	96.6
Overall Percentage					87.9

a. The cut value is .500

Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	Typ1(1)	-.879	.422	4.335	1	.037	.415
	Typ2	.712	.404	3.108	1	.078	2.037
	STF	-.011	.006	2.920	1	.087	.989
	CAP	.000	.000	.790	1	.374	1.000
	Year	-.073	.026	8.100	1	.004	.930
	INC	.000	.000	.056	1	.813	1.000
	Tax	.000	.000	.566	1	.452	1.000
	Y4	.184	.400	.212	1	.645	1.202
	Y5	.918	.401	5.250	1	.022	2.504
	Y6	.165	.409	.163	1	.686	1.180
	Y7	1.042	.185	31.761	1	.000	2.836
	Y8	-.172	.415	.171	1	.680	.842
	Y9	1.964	.639	9.453	1	.002	7.130
Constant	-.300	.532	.318	1	.573	.741	

a. Variable(s) entered on step 1: Typ1, Typ2, STF, CAP, Year, INC, Tax, Y4, Y5, Y6, Y7, Y8, Y9.

Correlation Matrix

		Constant	Typ1(1)	Typ2	STF	CAP	Year	INC
Step 1	Constant	1.000	-.383	-.364	-.160	.029	.038	-.202
	Typ1(1)	-.383	1.000	-.084	.189	-.042	-.191	.174
	Typ2	-.364	-.084	1.000	.000	.019	-.127	.123
	STF	-.160	.189	.000	1.000	-.404	-.163	-.224
	CAP	.029	-.042	.019	-.404	1.000	.054	-.274
	Year	.038	-.191	-.127	-.163	.054	1.000	-.138
	INC	-.202	.174	.123	-.224	-.274	-.138	1.000
	Tax	.030	-.006	-.068	.328	-.619	.007	-.187
	Y4	-.250	-.106	-.120	.148	-.033	.047	.007
	Y5	-.226	-.045	-.065	-.027	-.021	.003	.020
	Y6	-.261	-.020	.076	-.130	-.062	-.099	.087
	Y7	-.330	-.032	.090	-.018	.116	-.324	-.060
	Y8	-.164	.092	.121	.014	.036	-.050	.132
	Y9	-.101	-.031	.116	-.446	.074	-.051	.039

Correlation Matrix

		Tax	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
Step 1	Constant	.030	-.250	-.226	-.261	-.330	-.164	-.101
	Typ1(1)	-.006	-.106	-.045	-.020	-.032	.092	-.031
	Typ2	-.068	-.120	-.065	.076	.090	.121	.116
	STF	.328	.148	-.027	-.130	-.018	.014	-.446
	CAP	-.619	-.033	-.021	-.062	.116	.036	.074
	Year	.007	.047	.003	-.099	-.324	-.050	-.051
	INC	-.187	.007	.020	.087	-.060	.132	.039
	Tax	1.000	.039	.047	.089	-.117	-.110	-.110
	Y4	.039	1.000	-.060	-.066	-.138	-.046	-.009
	Y5	.047	-.060	1.000	.097	-.030	-.162	.161
	Y6	.089	-.066	.097	1.000	.037	-.136	-.111
	Y7	-.117	-.138	-.030	.037	1.000	-.166	.096
	Y8	-.110	-.046	-.162	-.136	-.166	1.000	-.156
	Y9	-.110	-.009	.161	-.111	.096	-.156	1.000


```
. correlate typ1 typ2 stf cap year inc tax y4 y5 y6 y7 y8 y9
(obs=321)
```

	typ1	typ2	stf	cap	year	inc	tax	y4	y5	y6	y7	y8	y9
typ1	1.0000												
typ2	-0.1934	1.0000											
stf	0.2878	-0.1510	1.0000										
cap	0.1531	-0.1529	0.4444	1.0000									
year	-0.0841	0.0382	0.2329	0.1429	1.0000								
inc	0.2161	-0.1795	0.4938	0.7882	0.2188	1.0000							
tax	0.1295	-0.0444	0.2715	0.4625	0.1434	0.4972	1.0000						
y4	-0.2076	0.1849	-0.2688	-0.1652	-0.0309	-0.2269	-0.1027	1.0000					
y5	-0.0885	0.1251	-0.1888	-0.1390	-0.0334	-0.1526	-0.0814	0.1826	1.0000				
y6	-0.0298	-0.1162	0.1797	0.1054	0.1483	0.0676	-0.0303	-0.0470	-0.0547	1.0000			
y7	0.1011	0.0191	0.0111	0.0086	0.2483	0.0055	0.0208	0.0837	0.1589	0.0681	1.0000		
y8	0.1170	-0.0690	0.0545	0.0724	0.0476	-0.0004	0.0483	-0.0888	0.0302	0.0821	0.0994	1.0000	
y9	0.2276	-0.0748	0.3703	0.2105	0.0494	0.2321	0.1651	-0.0910	-0.2462	0.0730	0.0232	0.1403	1.0000

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวอนงลักษณ์ โขมะพัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2519
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต การบัญชี (บธ.บ.) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2549
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่ปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
ตำแหน่ง	นักวิชาการสรรพากรชำนาญการ

